SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 118, ЧИСЛО 26, П'ЯТНИЦЯ, 1 ЛИПНЯ 2011 РОКУ 1893 Vol. 118, No. 26, FRIDAY, JULY 1, 2011 $1.00

Вітаємо читачів „Свободи" з Днем незалежности США!

В Києві судять Юлію Тимошенко

У Печерському суді Києва (зліва): захисник Сергій Власенко, провідник партії „Батьківщина" Юлія Тимошенко і керівник служби провідника партії „Батьківщина" Михайло Лівінський 25 червня під час попереднього розгляду кримінальної справи проти Ю. Тимошенко. Фото: УНІАН

КИЇВ. – 24 червня Печерський суд Києва розпочав попередній розгляд карної справи, порушеної проти Юлії Тимошенко Генеральною прокуратурою, яка звинувачує екс-прем'єра у перевищенні службових повноважень під час підписання україно-російських газових угод у січні 2009 року. Прихильники Ю. Тимошенко, провідника опозиційної партії „Батьківщина", намагалися підтрима-

(Закінчення на стор. 3)

22 червня провокації не сталося

Вшанування пам'яті жертв Другої світової війни 22 червня у Львові. Фото: Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 22 червня, день початку війни в 1941 році між Німеччиною і СРСР, в Україні було проголошено Днем жалоби. За цим трагічним днем радянські ідеологи намагалися приховати неморальні події 1939-1940 років, декілька загарбницьких воєн, також фінську війну, надзвичайно ганебну польську війну, походи у Прибалтику.

Наголос навмисне переносився з 1 вересня (початку Другої світової війни), з 17 вересня (нападу СРСР на Польщу) чи з 22 серпня 1939 року (пакт Рібентропа-Моло-

(Закінчення на стор. 10)

Відбулися загальні збори Централі Українських Кооператив Америки

Орися Бурдяк

ВОРЕН, Мишиґен. – XXX річні загальні збори Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) відбулися 10-11 червня в Українському культурному центрі. 40 провідників 13 українських кредитівок США обговорили сучасний стан і працю кооперативного руху та вибрали новий провід.

Збори ЦУКА відбулися на запрошення Української кредитової спілки „Будучність", яка святкувала своє 50-ліття.

10 червня делегатів привітали представники „Будучности" – новообраний голова дирекції Анатолій Мурга і виконавчий директор Андрій Якимович. Збори відкрив голова дирекції ЦУКА і президент Українсько-Американської Федеральної Кредитової Спілки (УАФКС) „Самопоміч" Богдан Ватраль. Учасників привітав президент Української Світової Кооперативної Ради і член дирекції УАФКС „Самопоміч" Ігор Ляшок.

З доповідями виступили стратегічний дорадник „Raddon Financial Group" Боб Шіблей, старший віцепрезидент фірми „Total Spectrum" у Вашінгтоні Джон МакКечні, директор відділу узгодження діяльности кредитівок з нормативними вимогами Національної Асоціяції Федеральних Кредитових Спілок Стів ван Бек.

Особливим гостем на зборах був Євген Чолій, президент Світового Конґресу Українців (СКУ). Він виступив перед учасниками з доповіддю, в якій звернув увагу на розширення співпраці СКУ з міжнародними інституціями та урядами країн проживання української діяспори, зокрема в захисті основних прав і свобід українців.

Президент СКУ вручив грамоти Клюбу президента СКУ за вагомий

(Закінчення на стор. 11)

Євген Чолій (перший зліва) вручає грамоту Клюбу президента СКУ Федеральній Кредитовій Кооперативі „Самопоміч" Ню-Йорк (зліва): Богдан Курчак, Богдан Савицький, Андрій Юзенів. Фото: Selfreliance.com

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Опитування: Президент – основне джерело порушення прав і свобод

КИЇВ. — Основним джерелом порушення прав і свобод в Україні цього року громадяни назвали Президента України Віктора Януковича, свідчать дані опитування, проведеного Українським центром економічних і політичних досліджень ім. Олександра Разумкова. Главу держави вважає таким джерелом 20.5 відс. українців. На другому місці в цьому питанні стоять кримінальні структури – 10.8 відс., третьому – уряд (9.8 відс.), четвертому – народні депутати (9.4 відс.), замикає п'ятірку міліція (9 відс). Протягом року оцінка ситуації з правом на свободу слова, думки, релігії в українців погіршилася. Більшість громадян України (51.5 відс.) традиційно важливими для себе вважають базові права людини, в першу чергу – право на життя, однак, більше третини опитаних (35.2 відс.) на перше місце поставили соціяльні та економічні права. Лише 9.8 відс. опитаних вважають, що Кабінет міністрів керується інтересами пересічних громадян. 50.1 відс. вважають, що чиновники керуються власними інтересами та інтересами наближеного кола, а ще 23.8 відс. зазначили, що на першому місці у чиновників – захист інтересів великого капіталу. (*„Кореспондент"*)

К. Грищенко відкрив Літній університет демократії

СТРАСБУРҐ, Франція. — Міністер закордонних справ України, голова Комітету міністрів Ради Европи Костянтин Грищенко 27 червня відкрив у Страсбурзі шостий Літній університет демократії. „Літній університет демократії, разом з Европейською мережею шкіл політичних студій, є унікальною плятформою для обміну досвідом з питань функціонування демократії", – сказав К. Грищенко. Літній університет демократії, який щороку діє у Страсбурзі у червні-липні, має на меті обмін досвідом молодих громадських та політичних діячів, журналістів, підприємців, державних службовців та юристів. Слухачі університету проходять підготування в Европейській мережі шкіл політичних студій, яка була утворена у 2005 році на виконання рішень Третьої зустрічі Ради Европи. (*„День"*)

Львів'яни відзначили 10-ліття візити Папи Івана Павла II

ЛЬВІВ. — Подячна Архиєрейська Божественна Літургія з нагоди 10-ліття приїзду Папи Івана Павла II до Львова та проголошення Мучеників і Блаженних Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) зібрала біля храму Різдва Пресвятої Богородиці в обласному центрі понад 36 тис. вірних. Саме тут, у найбільшому районі міста – Сихові, відбувалася молодіжна проща до понтифіка. Понад 400 тис. молодих людей, незважаючи на великий дощ, прийшли сюди по благословення. А Іван Павло II жартував: „Дощик падає – діти ростуть" і співав дитячої пісеньки, від якої, здавалося, виростали крила, а з-за густих хмар визирнуло сонце. „Зерна, які посіяв Папа Іван Павло II під час своєї візити на нашій землі, ростуть, – зазначив глава УГКЦ Святослав Шевчук. – Понтифік під час зустрічі з молоддю говорив про свободу. Він вважав, що справжня свобода – коли ми наближаємось до Бога. Свобода полягає в людськості, моральності і духовності". (*„Укрінформ"*)

Юлія Тимошенко звернулася до Европейського суду

КИЇВ. — Провідник опозиційної партії „Батьківщина" Юлія Тимошенко подала скаргу до Европейського суду з прав людини. У скарзі йдеться про те, що під час порушення кримінальної справи і її розслідування не було взято до уваги статтю Европейської конвенції з прав людини про те, що людина не може бути затримана, якщо немає достатніх доказів скоєння нею злочину. Адвокат Ю. Тимошенко Сергій Власенко стверджує, що 24 травня Генеральна прокуратура затримувала провідника „Батьківщини". Він також заявив, що не було підстав порушувати карні справи проти неї. Також С. Власенко повідомив, що до суду подано окреме клопотання про надання цій справі статусу першочерговости, як і у випадку з справою Юрія Луценка, яка також знаходиться на розгляді в Европейському суді. (*Бі-Бі-Сі)*

Затопило Національний музей пам'яті жертв Голодомору

КИЇВ. — У Києві через зливу затопило експозиційну залю національного музею „Меморіял пам'яті жертв Голодомору в Україні". Директор музею Віктор Діденко повідомив, що лихо сталося через прорахунки проєктно-будівельних робіт. Нині приміщення музею перебуває на балянсі Київської міської державної адміністрації. За даними дирекції, у 2010 році музей відвідало близько 260 тис. осіб. Національний музей „Меморіял пам'яті жертв Голодомору в Україні" відкрили для відвідувачів у серпні 2009 року. (*„День"*)

Україна стала членом Европейського ядерного форуму

КИЇВ. — Генеральна асамблея Европейського ядерного форуму (FORATOM) 26 червня проголосувала за приєднання асоціяції „Український ядерний форум" як асоційованого члена до цієї організації. „Український ядерний форум" прийнятий в FORATOM першим з подібних собі організацій, що представляють країни, які не є членами Евросоюзу (ЕС). Асоційоване членство в FORATOM є кроком на шляху інтеґрації України в ЕС. Україна почала працю з приєднання до FORATOM в 2005 році. Першим етапом було створення „Українського ядерного форуму". (*„Газета по-українськи"*)

Ю. Тимошенко і Д. Фірташа хочуть бачити в американському суді

НЮ-ЙОРК. — Суддя окружного суду південного округу Ню-Йорку Ричард Саліван наказав співвласникові „РосУкрЕнерґо" Дмитрові Фірташеві і провідникові „Бльоку Юлії Тимошенко" Юлії Тимошенко з'явитись у суді 22 липня. Крім того, за рішенням судді, до 13 липня сторони повинні спільно подати інформацію про суть позову і захисту, обґрунтування того, чому дана справа, на їхню думку, є в юрисдикції даного суду. Також сторони мають повідомити про попередні спроби досудового залагодження конфлікту і оціночну тривалість судового розгляду. У даному документі також сказано, що позивач повинен передати відповідачеві копію наказу. Як відомо, Ю. Тимошенко наразі перебуває на підписці про невиїзд. (*„Газета по-українськи")*

У Києві будуть нові податки

КИЇВ. — З 1 січня 2012 року у столиці буде введено податок на нерухоме майно, туристичний збір, збір за місце для паркування авт та податок за деякі види підприємницької діяльности. За прийняття такого рішення на засіданні міської ради 23 червня проголосували 102 депутати. Обчислення податку для фізичних осіб проводитиме орган державної податкової служби. Платники податку – юридичні особи повинні будуть самостійно обраховувати суму податку станом на 1 січня звітного року і до 1 лютого того ж року повинні будуть подати деклярацію з розбиванням річної суми рівними частинами поквартально. Туристичний збір для громадян України та чужоземців, які прибувають на територію Києва, пропонуються встановити на рівні 1 відс. від вартости усього періоду проживання. Такий податок не платитимуть ті, хто проживає більше шести місяців на рік у Києві; особи, які прибули у відрядження; інваліди та особи, які супроводжують інвалідів; ветерани Другої світової війни; ліквідатори аварії на Чорнобильській атомній станції; особи, які прибули в Київ за путівками. (*„Українська правда")*

Президент Монголії став доктором наук у Львові

ЛЬВІВ. — Президент Монголії Цакія Елбеґдорж став почесним доктором Академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного у Львові, в якій він вчився до 1988 року. На церемонії під час засідання вченої ради академії 27 червня начальник академії генерал Павло Ткачук зачитав наказ про присвоєння Президентові Монголії звання „почесний доктор" і вручив йому диплом, мантію і пам'ятну медалю. Ц. Елбеґдорж подякував за отримані у Львові знання. Після цього Президент Монголії вручив ордени та медалі начальникові академії і своїм колишнім викладачам, а також посадив на Алеї почесних гостей дерево. (*„Газета по-українськи")*

Журналістам не дають говорити з дружиною В. Януковича

ДОНЕЦЬК. — Дружина Президента Людмила Янукович уникає розмов з журналістами. Ще нікому не вдалося взяти в неї інтерв'ю, повідомила газета „Сеґодня". Дружина Президента дуже рідко залишає Донецьк і з'являється на світських заходах, однак, великі прем'єри в Донецькому оперному театрі практично не пропускає. 19 червня Л. Янукович взяла участь в урочистому врученні дипломів першим випускникам Луганського богословського університету, Рада якого обрала її почесним співголовою опікунської ради університету. (*„Українська правда"*)

Презентація книжки о. д-ра Д. Блажейовського

ЛЬВІВ. — 10 червня в Музеї вишитих ікон о. Дмитра Блажейовського у Львові відбулася презентація останньої книжки о. д-ра Д. Блажейовського „Моє століття та деякі погляди на українську історію", яка вийшла з друку 28 квітня. Презентація перетворилася на вечір спогадів про цю непересічну людину, котра усе своє життя присвятила служінню Богові і своєму народові. Вечір-презентацію провадив соратник о. Д. Блажейовського о. Ігор Ковальчук. Слово мали – послідовник о. Д. Блажейовського о. Богдан Сухий, який вже понад 20 років вишиває ікони, Стефа Шабатура, Ігор Калинець, інші гості. Вони поділилися спогадами про зустрічі та співпрацю з о. Д. Блажейовським. (*Марта Осадца, Львів*)

Київрада відмовилася голосувати за відставку Л. Черновецького

КИЇВ. — Київська міська рада 23 червня відмовилася вносити до порядку денного сесії проєкт рішення про передчасне припинення повноважень київського міського голови Леоніда Черновецького. Відповідний проєкт рішення, який було запропоновано головою фракції „Бльоку Юлії Тимошенко-Батьківщина" в Київраді Тетяною Меліховою, підтримав лише 31 депутат. Нагадаємо, на початку червня реґляментна комісія Київради підтримала ініційований депутатами з фракції „БЮТ-Батьківщина" проєкт рішення про передчасне припинення повноважень Л. Черновецького. (*„Кореспондент"*)

Кара за образу мусульман

СИМФЕРОПІЛЬ. — У Криму провідника проросійської організації „Соболь" Віталія Храмова Центральний районний суд Симферополя засудив до грошової кари у 8.5 тис. грн. за звинуваченням у розпалюванні міжнаціональної ворожнечі, антикримськотатарські заклики. В. Храмов не погодився з вироком суду. Прокурор вимагав для В. Храмова три роки позбавлення волі та заборону на здійснення політичної діяльности. А еврейська громада Криму звернулася до правоохоронних органів з вимогою притягнути В. Храмова до відповідальности за антисемітизм. В. Храмов неодноразово публічно ображав нецензурними висловлюваннями мусульман та юдеїв, поширював дезінформацію про нібито вбивства російських дітей у Криму ісламськими радикалами чи еврейськими релігійними фанатиками, публічно закликав росіян, що живуть на півострові, до силових антиісламських та антисемітських виступів. (*Бі-Бі-Сі)*

КОМЕНТАР З ПРИВОДУ

Хто стоїть за провокаторами?

20 червня „Українська правда“ оприлюднила статтю члена Генеральної ради Евроазіятського єврейського конґресу, відповідального секретаря „Евроазіятського єврейського щорічника“ В'ячеслава Ліхачова „Хто стоїть за провокаторами?“, яку подаємо зі скороченнями:

Дві одеські організації – „Євреї проти Гурвіца“ та „Євреї проти антисемітизму“ мають намір провести у Львові 22 червня акцію, яка, згідно з поданою до Львівської міськради заявкою, триватиме від 4-ої години ранку до півночі.

Офіційну заявку складено російською мовою на бланку незареєстрованої громадської організації – Комітет „Євреї проти антисемітизму“, прикрашеному шестиконечною зіркою та малозрозумілими карикатурами, і підписаному головою комітету Розою Центер.

У тексті заявки зазначається, що мітинґ буде присвячений пам'яті євреїв, котрі загинули від рук „нелюдів – українських націоналістів, шухевичів, бандерівців та інших фашистських покидьків“, а також проти „політики фашизму, антисемітизму та голокосту [sic], що проводиться владою м. Львова та Україною“.

За межами Одеси широкому загалові Комітет „Євреї проти Гурвіца“ відомий вимогами присвоїти Йосифові Сталінові звання „Праведник народів світу“. Тому й не дивно, що у Львові з пересторогою поставилися до ініціятиви проведення акції сталіністів 22 червня. Настороженість львів'ян стає зрозумілішою, якщо згадати, що провокації проросійських екстремістських угруповань 9 травня призвели до сутички з представниками українських сил.

18 червня, перебуваючи з візитою у Львові, голова Генеральної ради Евроазіятського єврейського конгресу (ЕАЄК), голова Асоціяції єврейських організацій і громад (Ваад) України, відомий правозахисник і колишній дисидент Йосиф Зісельс в бесіді з журналістами охарактеризував ініціятиву одеських організацій як „сплановану антиукраїнську провокацію“.„Більш витонченого блюзнірства годі було б придумати! Скільки горя і нещастя завдала радянська влада євреям, як можна це забути?“ – заявив керівник Вааду.

Зазначені обставини змушують уважніше придивитися до організацій, які виступили з ініціятивою проведення такого акції. Розслідуванням, проведене редакцією порталу eajc.org, встановило: реальне керівництво в цих організаціях, створених лише з політтехнологічними цілями, здійснюють аж ніяк не євреї, а люди, що мають безпосереднє відношення до радикальних російських націоналістичних угруповань, які активно використовують відверто антисемітську риторику.

Комітет „Євреї проти Гурвіца“, створений на початку 2010 року, встиг „прославитися“ участю у відверто антисемітській політтехнологічній кампанії, спрямованій напередодні виборів до місцевих рад проти тодішнього голови Одеської державної міської адміністрації Едуарда Гурвіца.

Сам бренд „Євреї проти Гурвіца“ вигадав одеський олігарх і опонент тодішнього міського голови Вадим Чорний, що кілька років перед тим вступив у конфлікт з Е. Гурвіцем на ґрунті комерційних інтересів. В. Чорний – колоритна постать, яка має великий досвід проведення політтехнологічних кампаній, пов'язаних насамперед з так званим „чорним піаром“ і замовною імітацією протестних дій з різних приводів...

Антисемітські і провокаційні мотиви в діяльності угруповання були очевидними. Влітку 2010 року Комітет „Євреї проти Гурвіца“ проводив акції з використанням ізраїльського прапора та антисемітських плякатів. У липні 2010 року Надзвичайний і Повноважний посол Держави Ізраїль в Україні Зіна Калай-Клайтман була змушена надіслати листа формальному керівникові Комітету Розі Цетнер, в якому просила припинити використовувати ізраїльську державну символіку в провокаційних акціях організації.

Від імені Комітету на всіх заходах виступає Олександер Єременко, що, як можна судити, не має жодного стосунку до єврейства, однак, очолює цілий ряд досить дивних організацій (і часто є єдиним їхнім членом). Зокрема разом з Р. Цетнер О. Єременко брав участь, паралельно з Комітетом, також в акціях ефемерної „Партії Сталіна“.

Започаткована 2010 року спроба уславлення Й. Сталіна активістами Комітету „Євреї проти Гурвіца“ скінчилася скандалом.

Діяльність Комітету „Євреї проти Гурвіца" засудили практично всі керівники єврейських організацій та громадські діячі Одеси, головний рабин Одеси і Півдня України Авраам Вольф, обласна Асоціяція євреїв – колишніх в'язнів ґетто і фашистських концтаборів. Однак, це не зупинило провокаторів, і вони вирішили вийти на всеукраїнський рівень, анонсувавши створення міжреґіональної організації „Євреї проти антисемітизму“.

Після оприлюднення ініціятиви про проведення мітинґу у Львові 22 червня редакція порталу eajc.org зробила спробу зв'язатися з головою обох Комітетів Р. Цетнер, однак, трубку мобільного телефону, номер якого було зазначено на її візитівці (цей самий номер наведено у бланку офіційної заявки на мітинґ у Львові), зняв згаданий вище О. Єременко, який представився відповідальним секретарем організацій.

У ході бесіди О. Єременко звинувачував владу Україні в здійсненні „фашистської і голокостної політики“, стверджував, що саме „держава України створена на антисемітських, нацистських, голокостних засадах“... Інша організація, яку очолює О. Єременко, має екзотичну назву „Око Діяманта“ і давно відома своєю антисемітською спрямованістю.

Досить сказати, що в офіційних документах організації, поданих в Одеську обласну адміністрацію і підписаних О. Єременком, зазначено, що вона „протидіє“ „диверсійній, бандитській і терористичній діяльності США, [...] Ізраїлю, Моссаду“, а також „сіонізму, хабадізму, лібералізму [...], жидомасонству, сатанізму, талмудизму, фарисейству, встановленню ґльобальної влади Князя Світу Цього, Царства Мошиаха“.

Діяльність одеського антисеміта, що намагається виступати від імені євреїв, сприймалася б як кумедна, коли б не була частиною набагато витонченіших політтехнологічних схем, що мають впливових замовників і професійних організаторів.

Багато хто з одеських громадських діячів і журналістів стверджує, що „Око Діяманта“ фінансуються місцевим підприємцем, провідником екстремістського проросійського угруповання „Родіна“, основним організатором львівських провокацій 9 травня Ігорем Марковим.

Добре „відпрацювавши“ торік на місцевих виборах, на наших очах антисеміти, сталіністи і просто божевільні виходять на всеукраїнську арену. Тому дуже важливо чітко усвідомлювати, з ким ми маємо справу і не піддаватися на провокації.

Врешті одеські євреї не поїхали 22 червня до Львова і провокацій в місті не сталося.

Заява президії Асоціяції єврейських організацій і громад України

У зв'язку з „антифашистськими“ заходами, запланованими до здійснення у Львові 22 червня одеськими громадськими організаціями, які називають себе „Євреї проти антисемітизму“ і „Євреї проти Гурвіца“, Президія Асоціяцій єврейських організацій і громад України оприлюднили в засобах масової інформації заяву, текст якої вміщуємо нижче.

Організації „Євреї проти антисемітизму“ та „Євреї проти Гурвіца“ не представляють ані єврейську громаду України, ані єврейську спільноту Одеси, і не мають жодного морального права говорити від імені євреїв України. Їхня провокаційна діяльність, спрямована на дестабілізацію міжетнічних взаємин в країні, раніше засуджувалася єврейськими громадськими організаціями Одеси, рабинами, організаціями колишніх в'язнів ґетто і концтаборів, Праведниками народів світу, Посольством Держави Ізраїль в Україні.

Більше того, за наявною у нас інформацією, за цими ефемерними структурами стоять інтереси радикальних проросійських угрупувань, а керівництво обох Комітетів неодноразово було помічене у відвертій антисемітській пропаганді.

Асоціяція єврейських організацій і громад України, що об'єднує 266 організацій з 90 міст, рішуче засуджує спробу використання трагічної дати скорботи і пам'яті в політичних цілях.

Ми підкреслюємо неприпустимість провокацій цього дня і закликаємо усі конструктивні державні, міські та громадські сили докласти своїх зусиль для мінімізації можливих неґативних наслідків діяльности провокаторів.

20 червня 2011 року

В Києві судять...

(Закінчення зі стор. 1)

ти її, але територія довкола суду була заблокована вантажівками, а далі на Хрещатику, де розташовано будівлю суду, було встановлено сцену для „святкування Дня молоді“, там стояли 20 автобусів з бійцями спецпідрозділу „Беркут“. Службовці міліції відтіснили прибулих прихильників підсудної за огорожу, встановлену біля суду.

У перший день розгляду справи учасники та свідки процесу назвали умови у Печерському суді „нелюдськими“ через задуху і обмеженість місця у залі.

Голова парляментської слідчої комісії, що розслідує підписання цих угод, депутат від Партії Реґіонів Інна Богословська заявила, що „Бльок Юлії Тимошенко“ намагається тиснути на суд, збираючи своїх прибічників біля будівлі суду. Вона також заявила, що парляментська комісія, наполягатиме на допиті російського прем'єра Володимира Путіна, за участи якого були підписані ці угоди.

Печерський суд Києва відмовився скасувати для Ю. Тимошенко підписку про невиїзд, відхилив вимогу щодо закриття кримінальної справи і надіслання її на додаткове розслідування, а також розгляду справи судом присяжних.

Суд не дозволив Ю. Тимошенко відвідати Львів, Луганську і Волинську області.

Суддю Родіона Кірєєва, який веде справу і який оголосив ці рішення, опозиція вважає заанґажованою персоною.

Державний департамент США 25 червня висловив занепокоєння з приводу переслідування провідників опозиції в Україні. У заяві Держдепартаменту США зазначено: „Сполученим Штатам Америки відомо про початок судового процесу проти колишньої прем'єрки Юлії Тимошенко, через що є необхідним повторити про наше занепокоєння з приводу переслідування провідників опозиції України, що мають ознаки політичної мотивації“.

В заяві зазначається: „Коли вище керівництво опозиції є об'єктом переслідувань, які не можна порівняти за розмахом з тими, що відбуваються по відношенню до інших політиків, це створює враження про наявність політичних мотивів. Ми закликаємо уряд України утриматись від дій, що створюють таке враження, та підривають верховенство права в Україні“.

Держдепартамент США зазначив, що й далі „пильно стежитиме за перебігом суду та слідчих дій проти Ю. Тимошенко та інших опозиційних провідників“.

До суду також прибули глава представництва Европейського союзу в Україні Жозе-Мануель Пінту-Тейшейра, заступник Посла Німеччини Анка Фельдгузен, чоловік Юлії Тимошенко Олександер з донькою Євгенією і її чоловіком Шоном Каром. *(Бі-Бі-Сі, УНІАН)*

АМЕРИКА І СВІТ

Потужна повінь у США може пошкодити дві АЕС

МАЙНОТ, Північна Дакота. — Майже 20 американських штатів борються з наслідками маштабної повені, спричиненої розливом ріки Мізурі. Вода затопила тисячі гектарів угідь та десятки тисяч житлових будинків. Експерти побоюються, що повінь становить загрозу і для деяких атомних електростанцій, які опинились у зоні стихійного лиха. У місті Майнот 11 тис. осіб змушені були залишити свої будинки. Вода у ріці піднялась майже на 4 метри вище берегів і 26 червня затопила понад 4,000 будинків. Повінь забруднила водний резервуар міста. Питна вода стала дефіцитним продуктом у крамницях. Деякі з них навіть ввели обмеження на кількість пляшок, які можна купити за раз. 26 червня повінь прорвала дамбу, яка захищала трансформатори атомної електростанції Форт Калгун у штаті Небраска. Втім, представник Комісії з ядерного реґулювання США Ґреґорі Ячко запевняє, що все перебуває під контролею. У місті Бравнвіл, Небраска, захищено іншу АЕС триметровою дамбою. *(„Голос Америки")*

Крістін Лаґард обрано директором МВФ у Вашінґтоні

ВАШІНҐТОН. — Міністра фінансів Франції Крістін Лаґард 28 червня обрано на посаду директора-розпорядника Міжнародного валютного фонду (МВФ). Юрист К. Лаґард була міністром фінансів Франції від 2007 року, а до того часу – міністром закордонної торгівлі. Кандидатуру К. Лаґард, крім США, підтримали Росія і Бразилія. Посада директора-розпорядника МВФ вільна з часу відставки Домініка Стравса-Кана, якого заарештовано за підозрінням у невідповідній сексуальній поведінці. *(„Голос Америки")*

Колишнього губернатора Ілиной Р. Блаґоєвича визнано винним

ЧИКАҐО. — Колишній губернатор штату Ілиной Род Блаґоєвич засуджений до ув'язнення на 300 років. Суд присяжних визнав його винним у 17 з 20 пунктів звинувачення. Два роки тому він вже з'являвся перед судом присяжних, але тоді його визнали винним лише в одному пункті звинувачення – брехні аґентові Федерального бюра розслідувань (ФБР). До суду Р. Блаґоєвич йшов з посмішкою, потискав репортерам руки та цитував лірику з пісні Елвіса Преслі. У суді він сам виступив на свій захист. Єдине, що визнав за собою підсудний – це використання ненормативної лексики. На плівках можна почути, як колишній губернатор намагається продати місце сенатора від штату Ілиной, звільнене Бараком Обамою, якого обрали Президентом. Прокуратура каже, що взамін Р. Блаґоєвич намагався виторгувати собі посади в уряді – міністра охорони здоров'я чи посла США в ООН. Присяжні дослухалися до логіки звинувачення. За їх словами, прийняття рішення не далося легко. Вони кілька разів голосували, знову слухали записи, дивилися нотатки, зважували усі факти, щоб вирішити, винен Р. Блаґоєвич чи ні. Це тривало доти, поки не стало абсолютно очевидно, що він намагався виторгувати щось за місце сенатора. *(„Голос Америки")*

Грузія хоче, щоб її називали Джорджією

ТБІЛІСІ, Грузія. — Влада Грузії 28 червня звернулися з офіційним проханням до країн світу йменувати цю країну Джорджією або ж Георгією замість російської назви Грузія. Крім того, Тбілісі прагне повністю позбутися радянської символіки. Назва Грузія збереглася досі у кількох колишніх республіках СРСР, зокрема і в Україні. Прес-служба Міністерства закордонних справ (МЗС) України повідомила, що подібного прохання з Тбілісі ще не отримано. За повідомленням з Тбілісі, Південна Корея та Ізраїль вже дали позитивну відповідь на звернення грузинської сторони. Самі грузини називають свою країну „Сакартвело", на згадку про леґендарного прабатька грузинського народу Картлоса. *(„Німецька хвиля")*

У Литві з'явилося представництво опозиції Білорусі

ВІЛЬНЮС, Литва. — У столиці Литви був відкритий „Дім єдиної Білорусі" – представництво білоруських опозиціонерів, які залишили республіку після груднева акцій протесту в Мінську, у відповідь на які білоруська влада посилила тиск на опозицію. На відкритті були присутні міністер закордонних справ Литви Авдронюс Ажубаліс, представники литовського Сейму і посли низки европейських країн. Завданням „Будинку єдиної Білорусі", як повідомив А. Ажубаліс, стане підтримка білорусів, які перебувають у вигнанні. Білоруських опозиціонерів, які перебралися до Литви А. Ажубаліс назвав „борцями за демократію". З ініціятивою відкрити у Вільнюсі „представництво у вигнанні" кілька місяців тому виступили соратники колишніх кандидатів у президенти Білорусі від опозиції – провідника „Европейської Білорусі" Андрія Саникова і літератора Володимира Некляєва. Самі В. Некляєв і А. Саников були засуджені у справі про масові заворушення, яку було порушено у зв'язку з антипрезидентськими виступами в Мінську в грудні 2010 року (перший отримав два роки, з відкладенням вироку, другий був засуджений до п'яти років колонії). У Вільнюсі раніше був відкритий Европейський гуманітарний університет, який до 2004 року діяв в Білорусі, а потім був закритий за рішенням місцевої влади і продовжив роботу в Литві. *(„День")*

Мішель Обама завершила африканське турне

БОТСВАНА. — Дружина Президента США Барака Обами Мішель завершила тижневе турне країнами Африки і повернулася до США. 26 червня її літак вилетів з Ботсвани, де М. Обама зустрічалася з представницями різних жіночих рухів, а також разом з доньками побувала на сафарі. Перед Ботсваною М. Обама відвідала Південно-Африканську Республіку, зустрілася з Нелсоном Манделою і відвідала острів Робен-Айленд, де знаменитий південноафриканський борець проти апартеїду відбував чималу частину свого 27-річного тюремного засуду. Під час турне М. Обама висловила підтримку молодому поколінню африканських політиків, а також заявила про необхідність розвитку системи освіти та поширення знань про ВІЛ-інфекцію. *(„Кореспондент")*

НАТО допомогло відбити атаку в Кабулі

КАБУЛ, Пакистан. — Вертолети НАТО були викликані 29 червня, щоб завдати удару по бойовиках „Талібану", які прорвалися на дах готелю „Інтерконтиненталь" в Кабулі. Той готель атакували бомбісти-смертники та озброєні люди. Вертолети НАТО допомогли врятувати мешканців готелю. У висліді нападу загинуло щонайменше семеро цивільних і кілька нападників. Три бомбісти-смертники підірвали себе, коли входили до готелю, четвертого встигли застрелити до вибуху. Пострілами з вертолетів убили двох нападників. До прибуття вертолетів бойовики упродовж п'яти годин вели бій з афганськими силами безпеки. Рух „Талібан" взяв на себе відповідальність за напад на готель. За деякими даними, ціллю для нападників могли бути губернатори афганських провінцій, які зібралися в „Інтерконтиненталі" на нараду, присвячену переданню відповідальности за безпеку в країні від Міжнародних сил під керівництвом НАТО до армії і поліції Афганістану. Державний департамент США засудив атаку на готель, заявивши, що це продемонструвало повну зневагу терористів до життя людей. *(Бі-Бі-Сі)*

Китайський дисидент на волі

ПЕКІН. — Відомий китайський дисидент Гу Цзя вийшов з в'язниці та зміг зустрітися зі своєю сім'єю. Він відсидів у тюрмі три з половиною роки за „підбурювання до підриву державного устрою". Його термін ув'язнення закінчився 26 червня. Дружина дисидента Цзвен Цзінян написала на своїй сторінці соціяльної мережі „Твітер", що вона нарешті дочекалися його звільнення. Гу Цзя сказав інформаційній аґенції „Ройтерс", що не хоче давати інтерв'ю, щоб „не спровокувати проблеми". 37-літній дисидент активно виступав на захист навколишнього середовища і боротьбу зі СНІДом. У своїх публікаціях він критикував китайську владу за недотримання прав людини перед Олімпіядою у Пекіні. У 2008 році правозахисник отримав премію ім. Андрія Сахарова. Китайська влада розкритикувала рішення Европарляменту про присудження йому премії, називаючи це втручанням у внутрішні справи країни. Оглядачі вважають, що Китай намагається не допустити повторення арабського сценарію, де відразу у кількох країнах в результаті масових протестів змінилася влада. З лютого в Китаї затримували і допитували дисидентів, або обмежували можливості висловлювати свої думки тим правозахисникам, які відбули покарання. *(Бі-Бі-Сі)*

У столиці Канади відкрили пам'ятник Т. Шевченкові

ОТАВА. — У столиці Канади Отаві 26 червня відкрили пам'ятник Тарасові Шевченкові. Заступник голови Верховної Ради України Микола Томенка, який перебуває з офіційною візитою у Канаді, взяв участь в урочистому відкритті пам'ятника Кобзарю роботи відомого канадського скульптора українського походження Лео Мола (Леоніда Молодожанина). Пам'ятник відкрито за програмою відзначення 120-річчя поселення українців у Канаді. *(„День")*

Мачу-Пікчу вилучено з числа пам'яток, що руйнуються

ПАРИЖ. — Відоме давнє місто інків Мачу-Пікчу вилучено з списків культурних надбань, що руйнуються. Таке рішення ухвалила ЮНЕСКО 23 червня. Статус перуанської історичної пам'ятки зміниться з лютого наступного року. ЮНЕСКО й надалі наглядатиме за давнім містом, але вважає, що зараз воно перебуває в належному стані. Мачу-Пікчу оголосили історичним надбанням людства у 1981 році, а чотири роки тому потрапило до списку семи нових чудес світу. Місто збудували у середині XV ст. як священний притулок для жреців. За 100 років усі його мешканці раптом зникли. Удруге місто відкрили на початку XX ст. Мачу-Пікчу приймає близько 2,000 відвідувачів на день. *(„5-канал")*

Папа представив новий сайт Ватикану в „Твітері"

ВАТИКАН. — Папа Бенедикт XVI повідомив про заснування мережі новин Ватикану News.va, власноручно написавши повідомлення у „Твітері". Згідно з вихідними даними, твіт було написано за допомогою офіційного клієнта „Twitter" для iPad. „Нехай буде благословенним Бог наш Ісус Христос! Молюся за вас і благословляю, Бенедикт XVI", – зазначається у повідомленні. Запуск нової мережі збігся з 60-річчям священства Папи Бенедикта XVI. „News.va" поєднує у собі всі медіаресурси Ватикану, а також ретранслює повідомлення з соціяльної мережі „Facebook" і мікроблоґу на „Twitter". Раніше основним представництвом Ватикану в Інтернеті був сайт „vatican.va", запущений у 1995 році ще за Папи Івана Павла II. *(УНІАН)*

Стан здоров'я Уґо Чавеса викликає сумніви

КАРАКАС, Венесуеля. — 10 червня Президента Венесуелі Уґо Чавеса привезли у Гавану до лікарні, де йому зробили операцію. Аби розвіяти чутки про поганий стан здоров'я, У. Чавес зфотографувався з колишнім Президентом Куби Фіделем Кастро і нинішнім – Раулем Кастро. Американська газета „El Nuevo Herald", посилаючись на своє джерело у розвідці, написала, що У. Чавес „у критичному стані". 26 червня У. Чавес знову зник з соціяльної мережі. Президент Національної асамблеї Венесуели Фернандо Сото Роґас запевняє, що У. Чавес повернеться в Каракас 5 липня. *(Бі-Бі-Сі)*

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Питання, яке зріє 20 років

Роман Сольчаник

„Де ще в світі є парлямент, у якому депутати розмовляють чужоземною [російською] мовою, крім української Верховної Ради?“.

Василь Кирилич,
речник Міністерства закордонних справ України, 22 квітня 2009 року

Якщо коротко зрезюмувати те, як сприймають нинішнє керівництво країни – а вона за кілька місяців буде відзначати 20-річний ювілей незалежности – її критики, то це виглядає приблизно так: Україною нині керує банда неосовєтських, переважно російськомовних кретинів, на чолі яких стоїть інтелектуально неповноцінний подвійний кримінальник та „проффесор“.

Критикувати владу у Києві – правильно і виправдано, і читачам не треба нагадувати про численні причини, чому „хамократія“ (термін, запроваджений Оксаною Забужко), заслуговує на нищівну критику, яку висловлюють на її адресу, і до якої зовсім нещодавно вдався парлямент Европейського союзу й міжнародна правозахисна організація „Freedom House“.

Останнім внеском у цю сумну трагікомедію став закон, підписаний Президентом, який узаконює офіційне використання прапора радянської епохи – тобто символу неіснуючої держави – в Україні, поряд з національним прапорам.

І це після майже 20 років незалежности.

Про що нам конче треба пам’ятати, так це про те, що громадяни України проголосували за прихід цих людей до влади на абсолютно леґітимних виборах на початку минулого року. Тим часом більшість західніх оглядачів і „експертів“ змагалися один з одним у тому, щоб поспіхом повідомити нас, що перемога Віктора Януковича у президентських виборах є незаперечним доказом української демократії у дії.

Мало того, що ми схильні забувати, що „хамократія“ стала можливою завдяки висловленій волі народу. Ми також, здається, не особливо зацікавлені у критичній аналізі того, про який тип суспільства, тобто, про який тип українців, ми говоримо. Якби ми чіткіше розуміли, що люди в Україні насправді думають про такі речі, як українська мова, державність, взаємини з Росією та інші національно-культурні проблеми, можливо, ми б не здивувалися, що „маємо те, що маємо“, як колись влучно зауважив Президент Леонід Кравчук.

Одна розумна людина залишила нам таку думку: „Кожна країна має такий уряд, на який вона заслуговує“. Я не зовсім певен, що це справді так, особливо у випадку України – я лише звертаю увагу... Але щоб отримати чіткішу картину України нині, можливо, було б корисно поглянути на останні результати щорічного опитування, проведеного Інститутом соціології Національної Академії наук України, який відстежує погляди громадян України на різні речі з початку 1990-их років.

Почнімо з питання мови, яке для багатьох людей, особливо у діяспорі, є важливим маркером національної ідентичности.

Перше спостереження: люди в Україні не особливо переймаються мовними проблемами. У дослідженні, проведеному Інститутом соціології у 2007 році, коли респондентів попросили порівняти проблеми, які хвилюють їх найбільше, „підтримка національної культури і української мови“ зайняла 19-те місце з 25 проблем, і тільки 16 відс. респондентів заявили, що ця проблема турбувала їх. „Вирішенню питання про статус російської мови“ в Україні велося дещо краще, і ця проблема посіла 16-те місце, а 19 відс. респондентів відповіли, що вона є для них важливою. Загалом, наприкінці 2009 року більшість громадян України (майже 55 відс.) вважали, що мова не була проблемою. Панувала думка про те, що люди можуть розмовляти українською або російською мовами – якими вони хочуть, і що є набагато важливіші проблеми, які необхідно вирішувати.

Тим не менше, минулого року, відповідаючи на запитання про рідну мову, 65 відс. обрали українську. Це, як і раніше, менше, ніж частка етнічних українців у населенні країни, але тим не менше, доволі великий показник; 32.5 відс. обрали російську мову. У 1992 році відповідні цифри становили 62 відс. та 35 відс.; це вказує на невелике збільшення кількости осіб, що ідентифікують себе з українською мовою, та невелике зниження кількости тих, що надають перевагу російській. З точки зору експертів-соціологів, ці зміни, ймовірно, є статистично незначущими.

Виникає незручне запитання. Чому практично нічого або майже нічого не змінилося у рівні ідентифікації з українською мовою протягом останніх 20 років?

Можливо, ми можемо іґнорувати ці цифри. Врешті-решт, люди просто кажуть, що вони відчувають щодо певної мови. Мовляв, важливішим є те, що люди насправді роблять у площині використання мови. Більше того, в різних людей є різні уявлення, що становить для них „рідна мова“. Точнішим показником буде мова, якою люди користуються вдома, коли взаємодіють з іншими членами сім’ї. Це, здавалося б, оптимальне середовище для вимірювання вживання мови, вільного від соціального чи професійного тиску від друзів, колег або керівництва.

І тут, на перший погляд, ситуація виглядає досить позитивно для української мови. Якщо в 1992 році майже 37 відс. людей в Україні сказали, що вони розмовляють насамперед українською вдома, у 2010

(Закінчення на стор. 8)

Про автора:

Д-р Роман Сольчаник є політичним експертом, який спеціялізується на українських проблемах, консультант відомої недержавної аналітичної інституції „RAND Corporation“ (Каліфорнія). Тривалий час працював у Дослідницькому інституті радіо „Свобода“ (Мюнхен).

НА ТЕМИ ДНЯ

Це ми, плянето, – українці!

Кожна країна, кожна нація, кожна культура потребує викристалізування свого Образу. А ми, українці, – тим більше, оскільки Українська держава належить до молодих демократій і світ ще не встиг відкрити для себе українську мунувшину. Що таке Україна? Яким є наш „колективний портрет“ – сучасний, минулий, майбутній? Як ми як країна виглядаємо в люстерку вселюдської історії? Якими нас бачать близькі і далекі сусіди? І якими бачимо себе самі ми, українці? Нижче вміщуємо версію універсальної відповіді, яку запропонував професор Володимир Білецький – доктор технічних наук, керівник Українського культурологічного центру в Донецьку.

Україна – одна з найбільших країн в Европі: площа – 603,700 кв. кілометрів (більша тільки Росія), населення – 45 млн. осіб (більші тільки Англія, Німеччина і Франція). Наша столиця м. Київ налічує понад 1,500 років.

Ми – світська демократична держава, що розвивається. 39-та економіка світу за розміром Внутрішнього валового продукту. Третя у світі країна за обсягами експорту кормового зерна після США та Арґентини і шоста за експортом пшениці і пшеничного борошна після США, Европейського союзу, Канади, Росії та Австралії. Україна посідає п’яте місце у світі з експорту сталі. Володіє космічними технологіями і виробляє близько 40 відс. електроенергії на атомних електростанціях. Займаючи тільки 0.4 відс. суші земної кулі і маючи не більше 0.8 відс. населення плянети, Україна володіє 5 відс. мінеральних ресурсів світу – це 20 тис. родовищ понад 120 видів корисних копалин. Все це вражає.

Практично всі народи, культури, держави Західньої та навіть Центральної Европи своїм формуванням багато в чому зобов’язані Римській Імперії. Так само практично всі народи, культури, держави Східньої Европи (включаючи Росію) – це „уламки“ великої держави середньовіччя – Київської Русі.

Україна – прямий спадкоємець Київської Русі, що включала понад 20 народів і етносів (слов’янських, фінських, тюркських) і простягалася на 800 тис. квадратних кілометрів від північних морів до Чорного і Каспійського морів.

У 988 році за правління Великого Князя Володимира русини-українці прийняли християнство – масове хрещення відбулося у водах Дніпра – головній річці України. Проте, в 1240 році Русь-Україна була завойована монгольською імперією. Український політичний, економічний і культурний центр був перенесений на Західну Україну, де утворилося Галицько-Волинське Князівство або Королівство Русі (лат. Regnum Galiciae et Lodomeriae, Regnum Rusiae; 1199-1349). Її правитель Данило Галицький був першим королем Русі, прийняв корону від Папи Римського.

Надалі землі України-Русі були поділені між Литвою і Польщею (Річ Посполита). Національно-визвольна війна 1648-1657 років була для нас, русинів-українців переможною – Україна по суті знову стала незалежною і сильною країною Европи, яку очолив Гетьман Богдан Хмельницький. Але невдалий вибір Московського царства за союзника на довгі 350 років зробив нашу країну спочатку васальною, а потім і зовсім колоніяльною. Не врятував ситуацію навіть унікальний український козацький орден – Запорозька Січ (за культурою і нормами поведінки – аналог японських самураїв), який існував у Південній Україні в XV-XVI ст.

Українська держава відродилася в 20-их роках XX ст. – Українська Народна Республіка, Гетьманська Україна. Далі Україна як Українська Радянська Соціялістична Республіка ввійшла до складу СРСР, воювала у Другій світовій війні з фашистською Німеччиною, стала членом ООН. Після розпаду СРСР в 1991 році Україна – незалежна держава. На референдумі 1 грудня 1991 року 90.32 відс. громадян України проголосували за незалежність країни.

Ці події показали Україну ще з одного боку – вона стає третьою після США і Росії ядерною країною світу. І зробила, можливо, найбільш неординарний і найбільш значимий крок в історії людства – відмовилася від ядерної зброї, знищила ракети-носії і вивезла ядерні боєголовки за межі країни. Воістину благородний крок в ім’я майбутнього всіх нас і прекрасний приклад для наслідування.

Україна – по суті сучасний світовий провідник ядерного роззброєння. І це – найбільш яскраве міжнародне обличчя нашої країни. Повне розуміння вагомости такого кроку світовою спільнотою (і нами самими) – ще в майбутньому.

Україна – „terra incognita“ для багатьох і як космічна країна. З часу здобуття незалежности в 1991 році Україна здійснила 90 запусків та вивела на орбіту понад 200 супутників з дев’яти країн світу. Зараз країна володіє п’ятьма системами пуску: „Циклон-2“ і „Циклон-3“, „Зеніт-2“ і „Зеніт-3SL“ і „Дніпро“. Пуски проводилися з декількох місць за межами країни. У тому числі – з майданчика „Морський старт“ у Тихому океані.

Мало хто знає про українську „китайську стіну“ – так звані „Змієві Вали“, що оперізують столицю Київ і мають довжину близько 2,000 кілометрів, про її витоки з часів трипільської культури (5500 - 2750 роки до н.е.).

Але ще одна грань пізнання країни - її люди.

Отже, хто ми, українці (у минулому самоназва – „анти“, „руси“, „русичі“, „русини“)? Сьогодні у світі близько 60 млн. українців, які живуть в Україні (37.5 млн.), у Канаді (1.2 млн.), США (0.9 млн.), Росії (3 млн.), Казахстані і Бразилії (0.4-0.5 млн.), Арґентині (0.12 млн.), у ряді країн Европи.

Напевно, найбільш характерним для кожного українця є життєве кредо „Зроби себе!“. Можливо, це і є серцевиною нашої „національної ідеї“, яка формує будьякий народ, виділяє його з інших, є базою розвитку, ґарантом „довголіття“ нації. Показово, що саме ми, українці, заснували у Східній Европі перші клясичні університети – Острозь-

(Закінчення на стор. 26)

Марна мрія про „першу двадцятку"

Стаючи до керма держави, Президент Віктор Янукович запевнив, що виведе Україну у першу двадцятку технологічно розвинених країн світу. Минуло півтора року його президентства, а жодних позитивних змін не відбулося. І не відбудеться, тому що від сьогоднішньої влади в Україні годі чекати уваги і поваги до науки і науковців, тобто до тієї надзвичайно важливої сфери суспільства, де народжуються і здійснюються нові ідеї і проєкти, здатні прискорити загальний розвиток країни, зробити її конкурентноспроможною.

Ось факт, що ілюструє реальну ситуацію з освітою і наукою в Україні: у список 100 вищих навчальних закладів з найкращою репутацією у світі, згідно з оцінюванням, проведеним лондонським щоденником „The Times", не увійшов жоден український університет. У чому ж причина?

Передусім – у тому, що росте кількість вищих навчальних закладів, але не їхня якість. Їх тепер в Україні понад 900 – у 10-12 разів більше, ніж, наприклад, в Англії, Франції та Італії. По-друге, вища освіта в Україні в такій мірі прив'язана до норм і уявлень вчорашнього дня, настільки формалізована, що молодій людина після університету тяжко включитися в суспільство, яке швидко і безперервно змінюється.

За цієї влади Україна ледве чи дочекається більшої продуктивности і від академічної науки, над якою тяжіє подвійна перешкода: недостатня фінансова забезпеченість і відбір в ділянці науки не за професійністю, а за політичною мотивацією і на підставі особистих зв'язків. Це ті дві найголовніші причини, котрі за роки незалежности вже спонукали до виїзду з України майже 200 тис. докторів і кандидатів наук.

Тим часом щодо формальної кількости наукових сил, то Національна Академія Наук України (НАНУ) є чи не найбільшою в світі. До її складу входять 170 наукових установ і 202 конструкторських бюрів та різних науково-технічних центрів. У НАНУ працюють 44 тис. осіб. Як на таку кількість, мало б бути більше кінцевих результатів, і вищої якости. Для порівняння: НАНУ виробляє втричі менше якісної наукової продукції, ніж Манчестерський університет в Англії, в якому працює у п'ять разів менше співробітників.

Економічна неефективніть науки неспроможна підвищити соціяльну привабливість наукової діяльности. Соціяльний статус вченого в Україні – низький, тож не дивно, що висококлясні спеціялісти опиняються в закордонних наукових центрах. Витрати на науку, з розрахунку на одного науковця, в Україні складають 2,000 дол. – при 195 тис. дол. у США, 172 тис. дол. у Франції, 142 тис. дол. в Японії.

Одна річ – говорити, як В. Янукович, про розвиток науки, а зовсім друга – справді розуміти, що в наш час конкуренція між розвинутими країнами перетворилася на конкуренцію саме у сфері науки, технологій та освіти. Саме вони є ґарантією національної безпеки держави, конкурентноспроможности її економіки, достойного матеріяльного рівня життя людей.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com

Керівник відділу оголошень – Марійка Оціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net

Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

ЧЕРВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

Тарас Шевченко у Вашінґтоні

Велику і величну подію, котрою завжди буде гордитися американська Україна і до котрої була безпосередньо причетна наша „Свобода", приніс день 27 червня 1964 року: у Вашінґтоні, столиці США, відкрито пам'ятник Тарасові Шевченкові.

Про ту подію, зокрема про надзвичайно урочисту мить, коли о 12-ій годині 50 хвилин того суботнього дня до заступленого жовтим полотнищем момумента підійшов знаменитий – мабуть, найзнаменитіший у ті часи – американець, щоб відкрити пам'ятник і промовити особливе, справді мудре слово про Пророка нашої нації й одного з найбільших гуманістів людства, залишив нам докладний і, певна річ, вкрай емоційний репортаж тодішній головний редактор „Свободи" Антін Драган:

„...Все завмерло, зупинило віддих, навіть легкий вітерець припинив свій подув у розпаленому гарячим сонцем майже до ста ступенів за Фаренґайтом повітрі, як 34-ий Президент З'єднаних Стейтів Америки, головний командант альянтських збройних сил в Другій світовій війні Двайт Д. Айзенгавер відкрив бронзову постать невмирущого Кобзаря України та вселюдського співця волі і справедливости... Тишу сколихнули слова безсмертного Шевченкового „Заповіту", що понеслися піснею насамперед з грудей сотень хористів, а опісля і з грудей тисячів і тисячів народу...

Здавалося, що вище піднеслися та бадьоріше замаяли сотні прапорів, між ними й бойові прапори колишніх Українських Армій, що вели до бою за здійснення цього Шевченківського заповіту.

„І мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній, новій, не забудьте пом'янути не злим, тихим словом„ – скінчилася пісня-заповіт, а в очах тияч людей блищали й котились по обличчях сльози невимовного зворушення, невимовної радости, що Вашінґтон діждався Шевченка, та невимовного жалю і туги, що Україна все ще дожидає „свого Вашінґтона з новим і праведним законом"...".

Довга і терниста дорога вела до того історичного дня, але й початки її тісно пов'язані зі „Свободою" та Українським Народним Союзом, котрий вже при самому своєму заснуванні обрав Тараса Шевченка за свого духовного патрона. Вже в січні 1898 року наша газета повідомила, що перше на американській землі Товариство ім. Шевченка, створене в Олифанті, у Пенсильванії, взяло собі за мету спорудити пам'ятник „найбільшому синові України-Руси Тарасові Шевченкові".

Нестримної енерґії та реальних обрисів ідея набула напередодні 100-річчя з дня смерти геніяльного поета. 23 червня 1956 року „Свобода" вмістила заклик професора Івана Дубровського „За пам'ятник Т. Г. Шевченкові у Вашінґтоні", що „було б не лише щирим пошануванням пам'яті Поета його земляками, але й виходом українства на широкий шлях культурних зв'язків з вільним світом".

Відтак за справу гаряче взялася Культурна комісія УНСоюзу, а їй активно сприяв тодішній президент УНСоюзу Дмитро Галичин своїми особистими товариськими зв'язками з американськими політиками, зокрема з сенатором Джейкобом К. Джевітсом. У лютому 1959 року Дж. К. Джевіс прочитав у Конґресі спільну, від Сенату і Палати Представників, резолюцію, котра за змістом і за формою нагадувала яскравий творчий і громадянський портрет Т. Шевченка і закінчувалася словами: „Це справді годиться, щоб пам'ятник такому національному героєві, який навчав американських ідеалів патріотизму і служіння людині, стояв у столиці Сполучених Штатів Америки, у Вашінґтоні".

2 вересня 1960 року конґресову резолюцію підписав Президент Д. Д. Айзенгавер, і вона стала законом країни, відомим як „Публічний закон 86-749".

16 вересня того ж року розпочав працю Комітет у справі пам'ятника. Очолив його проф. Роман Смаль-Стоцький, а до складу увійшла велика група найавторитетніших в громаді науковців і професіоналістів.

Комітет негайно оголосив збіркову акцію і конкурс на проєкт пам'ятника Т. Шевченкові. Так само авторитетним був склад журі конкурсу. На його адресу надійшло 17 проєктів, переміг проєкт, поданий під псевдом „Прометей". За ним ховався відомий український скульптор з Вініпеґу Леонід Молодожанин.

Тим часом довкола питання пам'ятника розгорілася ціла ідейна війна, спричинена листом з підсовєтської України, підписаним групою діячів науки, культури, літератури і мистецтва.

З листа стирчали вуха Москви, котра не могла пропустити нагоди, аби на свій лад пояснити ідею пам'ятника Т. Шевченкові – „великому інтернаціоналістові", бо, мовляв, відома „його глибока пошана до російських діячів культури – визволителів поета з кріпацтва, його любов і братерство до видатних російських революціонерв-демократів". І тому під вашінґтонський пам'ятник покласти треба жменьку землі з Чернечої гори.

Наша „Свобода" у відповідь на це підступне „Слово до українців" відповіла низкою сильних, добре арґументованих публіцистичних виступів.

Ось лише одне речення: „... Як можна просити грудку землі у ворога, що загарбав її всю, що залляв її кров'ю автохтонів і власників-господарів!...".

Та святкувань ця провокація не зіпсувала, і не боїмося перебільшення, сказавши, що це було свято загальноамериканське – українську громаду поздоровили з ним чотири президенти США: Гарі С. Труман, Д. Д. Айзенгавер, Джон Ф. Кенеді і Линдон Б. Джонсон.

Майже через рік, 22 травня 1965 року відбулася ще одна урочиста церемонія – вмурування в постамент пам'ятника Т. Шевченкові перґаментної „Пропам'ятної Грамоти" з короткою історією спорудження пам'ятника, з текстом привітання Президента Л. Б. Джонсона і з грудкою землі з могили Поета в Каневі, але вже привезеної до Вашінґтону чистими українськими руками.

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Нова епоха Української Церкви

Українська Греко-Католицька Церква за останні пів року переживає час підвищеної цікавости до себе з боку українських і світових засобів масової інформації.

Відхід від урядування Патріярха Любомира Гузара на початку цього року був надзвичайно резонансним. Заля, де відбувалась пресконференція з його участю, була переповнена журналістами, вони сиділи навіть на підлозі. Чимало людей збирають і провідні політики. Однак, настрій на політичних зустрічах не до порівняння. Скептицизм чи навіть іронія, з якими репортери слухають політиків, не має нічого спільного з атмосферою глибокої поваги і цікавости, що панувала на прес-конференції Владики Любомира. Про його величезний моральний авторитет у суспільстві свідчать дані опитування: йому довіряє понад 30 відс. населення – це при 8 відс. греко-католиків в Україні.

Наступною резонансною подією стало обрання новим главою УГКЦ Святослава Шевчука. Вибір нового глави, одного з наймолодших єпископів католицького світу, привернув увагу людей з багатьох причин. По-перше, видно, що Синод думає про розвиток, про свіжі ідеї і свіжі проекти, тому вибрав керівника, який міг здійснювати довготривалий плян розвитку Церкви.

Аналітики, серед яких були і православні, і греко-католики, відзначили, що новообраний глава поєднує в собі риси, необхідні керівникові ґльобальної Церкви, якою є Українська Греко-Католицька Церква. Народжений в Україні, знайомий з греко-католицьким підпіллям, яке ще в багатьох аспектах визначає обличчя Церкви в Україні, одним з перших здобув освіту на Заході і там душпастирював. А єпископський престіл отримав в Південній Америці, в Арґентині. І тому добре розуміє, що означає ґльобальна Церква та як живе наша спільнота поза межами України.

Отець д-р Атанасій МакВей в останньому числі „Патріярхату" зокрема так характеризує нового главу УГКЦ: „Особистість Блаженішого Святослава (Шевчука) говорить багато про що: в ньому поєдналась молодість з чеснотою зрілости, товариськість і навіть панібратство з глибокою серйозністю, неудаване смирення – з ясним словом і сильною волею. Він – учений, який природно говорить мовою простих людей. З однаковою невимушеністю почувається на спортивному майданчику та на помпезних церковних урочистостях. Він також має здорове почуття українського патріотизму, яке базується на розумінні ролі своєї країни поміж її сусідів і ролі його Церкви у Церкві Вселенській і в стосунках з іншими Церквами". Водночас, пише о. д-р МакВей, „Патріярх Святослав озвучив екуменічну стратегію, що його Церква буде допомагати єдності, а не буде перешкодою на її шляху".

Мені як редакторові одного з найстаріших часописів нашої Церкви цікаво не тільки разом з усіма спостерігати за нашим церковним розвитком та працювати над ним у дорученій мені ділянці, але передусім – постійно інформувати наших читачів про всі процеси які відбуваються. Часопис також має на меті подавати коментарі і експертні аналізи явищ та феноменів з життя УГКЦ та всіх Церков Київської традиції, вишукувати цікаві пізнавальні матеріяли, творити цікавий і актуальний часопис, а в найближчому часі і оновлений сайт. Але наша редакція не працює сама для себе, а тільки для читачів. Тому й закликаю всіх вас, на порозі цієї нової епохи в житті нашої Церкви, ставати читачами „Патріярхату". І не тільки читачами а й співтворцями, бо редакція завжди відкрита і на зауваження, і на пропозиції, і на слушну критику.

Анатолій Бабинський,
головний редактор
суспільно-релігійного часопису
„Патріярхат", Ню-Йорк

Річна передплата двомісячника 25 дол. Чек, виписаний на „The Patriarchate", слід висилати на адресу адміністрації: The Patriarchate, P. O. Box 285, Cooper Station, New York, NY 10276. Електронна адреса адміністратора журналу Світлани Махно: SvitlanaMakhno@gmail.com.

Не було червоного прапора

22 червня громадськість Миргороду, що на Полтавщині, вшанувала пам'ять загиблих у Другій світовій війні. Ветерани разом з іншими мешканцями міста пройшли вулицями до Вічного вогню – пам'ятного знака загиблим.

Ветеранський загал, на відміну від щорічної традиції, цього року не підняв над колоною червоного прапора. Ветерани також почувалися ображеними після відомої заяви прем'єра Росії Володимира Путіна про те, що, мовляв, Росія і без України перемогла б нацистську Німеччину. Він зневажив пам'ять 14 млн. українців, які загинули у роки Другої світової війни.

Молодь в цей день поклала квіти на місці розстрілу у 1941 році леґендарного провідника похідної групи Організації Українських Націоналістів Миколи Лемика.

Анатолій Сазанський,
Миргород, Полтавська область

КОРИСТУЙТЕСЯ ЕЛЕКТРОННИМИ АРХІВАМИ

„СВОБОДИ" .... www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА" .... www.ukrweekly.com

Видаємо журнал „Мистецькі грані"

В 2007 році в Рівному виникло творче об'єднання „Мистецькі грані", яке поєднало талановитих людей, які вирішили творити та працювати разом і допомагати один одному в будь-якій справі. 1 червня 2008 року група молодих ентузіястів заснувала однойменну ґазету, яка з 1 січня 2009 року почала виходити у форматі журналу.

Часопис „Мистецькі грані" став діялоговим виданням, в якому читачі беруть активну участь. Спільними зусиллями тепер реґулярно, щомісяця видається цікавий часопис на 32 сторінках.

У ньому є вістки про різні мистецькі імпрези, інтерв'ю з художниками, гуртами, фотографами, статті про цікаві фільми і книги, театр, кіно, з психології, історії, проза і поезія молодих, талановитих людей.

Наразі часопис вже можна придбати в Рівному, Львові, Луцьку, Дніпропетровську, Івано-Франківську, Острозі, Мукачевому та інших містах, отримувати його за редакційною передплатою.

Всіх зацікавлених просимо зголошуватися на адресу: „Мистецькі грані", пров. Новий, буд. 2, село Вересневе, Рівненський район, Рівненська область, 33004 Ukraine. Електронна адреса: mistgrani@ukr.net. Сторінка в інтернеті: http://mistgrani.com.

Андрій-Аскольд Климчук,
Рівне

Українська мова буде розміщена на ґльобальному порталі

В другій половині цього року плянується опублікувати українсько-англійський та відповідно англо-український словники на ґльобальному мовному порталі „wordreference.com".

Це один із найпотужніших та найвідоміших перекладацьких порталів, який входить до списку 500 найвідвідуваніших сайтів світу. Його було створено у 1999 році у США.

На цьому сайті представлено найбільш популярні мови – англійську, французьку, німецьку, еспанську, італійську та інші. На сайті є словник, що перекладає окремі слова, а також шукає варіянти перекладу словосполучень.

Майже під кожне слово надані приклади у реченнях. Це досить зручно, щоб зрозуміти значення того чи іншого слова і те, чому воно вживається в певному контексті.

Гарні граматичні довідники наразі функціонують тільки з італійської, еспанської та французької мов. Незабаром на сайті буде й словник, а також повноцінний лексично-граматичний довідник – щоб людина, яка зацікавилась українською мовою, могла знайти відповідь чи не на кожне своє питання.

Крім того, на сайті є форум майже з усіх питань, котрі стосуються граматики, лексики, ортографії. Уже діє форум стосовно української мови.

Портал має є багато додатків для електронних версій словників, які можна завантажити на телефон та інші сучасні засоби зв'язку. Цей сайт увібрав найкращі надбання різних перекладацьких ресурсів.

Ідея створення українського-англійського та англо-українського словника на порталі виникла спонтанно.

Зважаючи на високу відвідуваність цього ресурсу, доступність і простоту, з якою він зроблений, та можливости цього сайту, працівники мовного центру „Literra" (Київ) вирішили додати й українську мову для популяризації як самої мови, так і України.

Атаная Та,
Київ

На Кубані потрібні консульства України

У „Свободі" 17 червня з'явилася стаття Олександра Гавроша „Навіщо в Ужгороді консульство Росії?". Західня Україна (Галичина, Волинь, Закарпаття і Буковина) – це той горіх, що його дуже важко москалям розкусити. 9 травня уся українська держава погодилася вивішувати червоні прапори на всіх державних установах. Лише на заході України – у Львові, Івано-Франківську та Ужгороді були проти цього.

Москалі певні того, що мають решту „східняків" у своїй кишені, і що їм з Москви скажуть, то вони й робитимуть. Опір Москві чинитиме тільки захід України. Отож москалі й хочуть повідчиняти консульства у Львові, Ужгороді і Чернівцях, щоб мати своїх аґентів, які впливали б на українців, щоб робили різні розрухи на користь Москви.

Україна теж повинна поширювати свій вплив – не для провокацій, а для оборони прав українців в місцях їхнього проживання. Україна повинна утворити свої консульства на Кубані – в Краснодарі і Сочі. Адже половина населення Кубані є українською.

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавер

Питання...

(Закінчення зі стор. 5)

році ця цифра збільшилася до майже 42 відс. Водночас, проте, частка тих, що розмовляють насамперед російською, збільшилася з 29 відс. до майже 35 відс. Збільшення в обох групах відбулося за рахунок тих, хто використовував обидві мови вдома, і ця категорія скоротилася на 10 відс.

Що залишається дещо загадковим, то це, однак, те, що частка людей, що розмовляють українською, не виявилася насправді значно вищою.

Зрештою, протягом двох останніх десятиліть спостерігається яскраво виражений зсув у системі освіти України, радикальний поворот з російської на українську мову навчання на всіх рівнях: від дошкільного до університетського.

У 1991-1992 навчальному році 50 відс. всіх учнів (у загальноосвітніх школах) навчалися російською мовою; майже 20 років по тому це число стрімко скоротилося до 17.9 відс.

У всьому Києві, як нам кажуть, є лише п'ять шкіл, в яких навчання відбувається повністю російською мовою. Сьогодні, 81.4 відс. школярів навчаються українською мовою, 20 років тому відповідний показник становив всього лише 49.3 відс.

Українізація шкільної системи освіти була досить значною, в результаті у даний момент більшість школярів навчаються українською мовою всюди, за винятком Криму та Донбасу. Тим не менше, очевидно, що це мало невеликий, якщо взагалі який-небудь реальний вплив на практичне вживання української мови в близькому сімейному колі (або, якщо ми вже про це згадали, будь-де).

Одним з пояснень може бути те, що в школах з українською мовою навчання за межами західніх областей України все, окрім самих шкільних годин, продовжують проводити російською мовою. Україномовні школи повністю занурені у російськомовне середовище.

Прибічникам „різноманітності" такий варіянт повинен сподобатися, зрештою, це той феномен, який нагадує диво російськомовного українського парляменту.

Але ці цифри стосуються населення в цілому. Як щодо етнічних українців?

Виявляється, що трохи менше українців нині послуговуються українською вдома, ніж у 1992 році: 49 відс. та 51 відс. відповідно.

Знову ж таки, це статистично незначима зміна для математиків. Але частка українців, що розмовляють російською мовою зросла з 13 відс. у 1992 році до 28 відс. у 2010-му, тобто вона більш ніж подвоїлася, відколи Україна стала незалежною.

Прийнято вважати, що такі речі вимагають часу, і що мовна ситуація зміниться, коли старше покоління замінять молоді люди. Можливо, це не так вже й близьке до правди.

Нині 36 відс. всієї молоді (у віці 18-29 років) розмовляють українською мовою у порівнянні з 33 відс. 20 років тому. Не така вже й велика зміна для представників цієї вікової групи, яким було близько 10 років або й менше, коли розпався СРСР і яка здобувала освіту переважно українською мовою. Водночас частка тих, що розмовляють російською, зросла з 34 відс. до 39 відс..

Якщо подивитися на молодше покоління етнічних українців, ситуація стає навіть більш дивовижною.

У 1992 році частка українських підлітків і молодих людей, які розмовляли українською мовою вдома становила 46 відс., сьогодні вона становить 40 відс. Серед людей середнього віку частка тих, що розмовляють українською мовою, знизилася з 51відс. до 46 відс.

Нарешті, подивімося на реґіони. Цікаво, що відбулося збільшення частки людей, що розмовляють українською вдома, у східній частині країни, з 4 до 12 відс. у період між 1992 і 2010 роками. Це потрійний стрибок, але цифри настільки малі, що вони є незначними у загальному маштабі.

У західніх областях частка тих, що розмовляють українською мовою вдома, зросла з 75 відс. до 91 відс. за той самий період. Але у центральній та південній Україні не було зафіксовано якихось помітних змін щодо вживання української мови.

Проте в обох цих реґіонах, як і на сході країни, частка російськомовних зросла. Єдиний реґіон, у якому мали місце чисті втрати російськомовних – це західні області.

Розподіл за національністю у різних частинах країни здебільшого відповідає загальним тенденціям. Частка етнічних українців на заході і на сході, яка розмовляє українською вдома зросла: у західніх областях – з 87 відс. до 93 відс., а в східних – з 7 відс. до 15 відс.

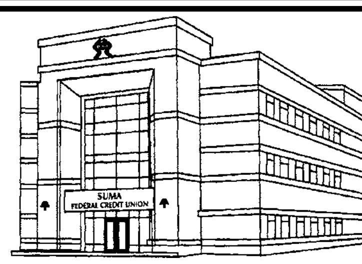
У центрі і на півдні, з іншого боку, україномовні дещо втратили позиції: 3 відс. зниження у першому реґіоні та 5 відс. втрати у другому, і відповідно, частка українців, що розмовляють російською, зросла всюди, за винятком західніх областей.

Які висновки можна зробити з цих даних? Загалом, якщо щось і змінилося після 20 років незалежності у галузі мови, то зміни не були на краще. У найкращому випадку – ситуація залишається незмінною.

Ймовірно, „хамократія" не поширила свою пострадянську присутність на приватне життя людей, що розмовляють зі своїми чоловіками та жінками, дітьми та батьками у своїх кухнях і вітальнях.

Отже, хто винен і що робити?

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: **www.sumafcu.org**

Морґеджі

Користуйтесь нагодую купляти нерухливість, низькі ціни - дешеві кредити!

3.50 *% 5 років плаваючий* (4.908% APR)

5.00 *% 15 Year Balloon/ 30 Year Payout* (5.006% APR)

Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження.

WE BEAT THE COMPETITION WITH:

9.00 %

APR Consumer VISA Credit Card with CASHBACK BONUS

VISA ON-LINE BANKING: WWW.EZCARDINFO.COM (PAY VISA BILLS, DOWNLOAD TRANSACTIONS, ETC. – CHECK IT OUT)

REGULAR ON-LINE BANKING: WWW.SUMAFCU.ORG (LOAN PAYMENTS, TRANSFERS)

PAPERLESS CHECKING ACCOUNT STATEMENTS

Ви не знайдете кращого та безпечнішого місця для збереження Ваших заощаджень, ніж Кредитівка СУМА.
Всі депозити застраховані Федеральною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA) на суму до **$250,000**.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінґ Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Чи Ви готові вже до пенсії?

УНСоюз може Вам допомогти!

Наш новий пенсійний плян *"Lucky 7-Year Annuity"* має

5.00%

преміяльних протягом першого року!

Крім цього, УНСоюз не бере ніяких адміністраційних або вступних оплат. Є тільки одна вимога – мінімальна вкладка $1,000, щоб започаткувати.

Відвідайте нашу Інтернетну сторінку
www.UkrainianNationalAssociation.org
щоб довідатись більше
або зателефонуйте до УНСоюзу
800-253-9862

UNA, Inc., 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

ПЛАСТ - Українська Скаутська Організація - Крайова Пластова Старшина США

ЮМПЗ Ювілейна Міжнародна Пластова Зустріч

з нагоди 100 ліття заснування Пласту

ЛЬВІВ - УКРАЇНА - 2012 рік

Прогульки тут подані для Уладу Пластунів Сеніорів, членів Пластприяту та прихильників Пласту. Транспорти для УПЮ та УПН будуть подані пізніше.

Провідники пл сеніори - Олена Карпинич, Христина Храплива, Адріяна Гельбіґ, Марійка Гельбіґ

TOUR A
Aug 16 - 25, 2012
10 Days $1990 Twin
Itinerary: Only Lviv $500 Sgl

Aug 16	Thu	Newark
17	Fri	Lviv
18	Sat	Lviv
19	Sun	Lviv відкриття **ЮМПЗ**
20	Mon	Lviv
21	Tue	Lviv
22	Wed	Lviv
23	Thu	Lviv
24	Fri	Lviv закриття **ЮМПЗ**
25	Sat	Lviv-Newark

Tour Features:
Trans Atlantic air from Newark via Lufthansa.
RT Transfers. Hotel *George**** Breakfast basis
Farewell dinner in Lviv Aug 24th
Not included: Airport tax about $480 + gratuities.

TOUR B
Aug 14 - 25, 2012
12 Days $2290 Twin
Itinerary: Lviv + Kyiv $550 Sgl

Aug 14	Tue	Newark
15	Wed	Kyiv
16	Thu	Kyiv Basic City tour
17	Fri	Kyiv Lavra Complex
18	Sat	Lviv Basic City tour
19	Sun	Lviv відкриття **ЮМПЗ**
20	Mon	Lviv
21	Tue	Lviv
22	Wed	Lviv
23	Thu	Lviv
24	Fri	Lviv закриття **ЮМПЗ**
25	Sat	Lviv-Newark

Tour Features: Trans Atlantic air from Newark via LH
RT transfers, Hotels: Kyiv *Rus****, Lviv *George* ***
Meals: B/D in Kyiv and B in Lviv, Sightseeing as above.
Kyiv/Lviv 2nd Cl sleeper. Farewell dinner Lviv Aug 24th.
Not included: Airport tax about $480 + gratuities.

TOUR C
Aug 14 - 25, 2012
12 Days $2690 Twin
Lviv,Kyiv, Yaremche, K.Podilsky

Aug 14	Tue	Newark
15	Wed	Kyiv
16	Thu	Kyiv Basic City tour
17	Fri	Kyiv Lavra Complex
18	Sat	Lviv Basic City tour
19	Sun	Lviv відкриття **ЮМПЗ**
20	Mon	Lviv-Sokil-Yaremche
21	Tue	Yaremche K.Podilsky
22	Wed	Kam Podilsky-Lviv
23	Thu	Lviv Shevchenko Haj
24	Fri	Lviv закриття **ЮМПЗ**
25	Sat	Lviv-Newark

Tour Features: Trans Atlantic air from Newark via LH
RT transfers, Hotels: Kyiv *Rus****, Lviv *George* ***
Yaremche *Edelweiss****,K.Podilsky *Amadeous*****
Meals: BD in Kyiv, B in Lviv, BLD on Karpaty Tour
Sightseeing as above. Adtl sites: **Sokil Plast Camp, Kolomyja, Zarvanytsia.** Kyiv/Lviv 2nd Cl sleeper.
Farewell dinner Lviv Aug 24th. **Sgl supplement $550**.
Not included: Airport tax about $480 + gratuities.

Registration and deposit deadline is September 15, 2011
For more information contact SCOPE TRAVEL INC. 101 S. Centre St. South Orange, NJ 07079
www.scopetravel.com 973 378 8998 scope@scopetravel.com Toll free 877 357 0436

День жалоби відбувся у Львові

ЛЬВІВ. – 22 червня у Львові вшанували пам'ять жертв комуністичного та нацистського режимів в Україні.

На будинках висіли державні прапори з чорними стрічками. Зранку представники влади поклали вінки до підніжжя пам'ятника жертвам комуністичних злочинів, о 10-ій год. відбулася загальноукраїнська хвилина мовчання, а потім львів'яни пішли на подвір'я колишньої в'язниці „Тюрма на Лонцького", де була відслужена екуменічна Панахида. Далі хода була продовжена до історико-культурного ляндшафтного комплексу „Цитадель", де теж відслужена Панахида.

О 6-ій год. вечора біля пам'ятника Тарасові Шевченкові почався вечір-реквієм. Багато з присутніх тримали в руках фотографії помордованих і тих, хто постраждав від тоталітаризму. Перед присутніми виступили керівники области та міста, активістка українського національного і правозахисного руху Ірина Калинець, зв'язкова Романа Шухевича Ольга Ільків.

Потім усі вирушили до колишньої в'язниці на вул. Замарстинівській, де відбулися Молебень і запалення свічок.

Марта Осадца

Промовляє зв'язкова Романа Шухевича Ольга Ільків.

Учасники жалобної ходи у Львові несли транспаранти, які викривали спорідненість нацизму і комунізму. Фото: Марта Осадца

Львів'яни 22 червня біля пам'ятника Тарасові Шевченкові.

На світлинах в руках львів'ян – злочини комуністичного режиму.

22 червня...

(Закінчення зі стор. 1)

това) на 22 червня 1941 року, коли Німеччина почала бомбардування.

Україна зробила вагомий внесок у перемогу над націонал-соціялізмом, над Німеччиною. Серед 5 млн. людей, які були в Червоній армії на початковому етапі війни, був 1 млн. українців. А у 1943-1944 роках кожен третій вояк був українцем, у 1945 році – кожен п'ятий, бо вже вбили дуже багатьох.

Після провокації, що сталася 9 травня у Львові, громадськість України з неспокоєм очікувала подій 22 червня. До нової провокації мали долучитися євреї, які збиралися їхати цього дня до Львова.

На стор. 3 вміщено заяву проґресивних єврейських організацій, які засудили наміри використати в політичних цілях трагічну дату.

Під виглядом євреїв представники проросійських радикальних організацій таки приїхали до Львова 21 червня. Співробітники правохоронних органів їм пояснили, що всі неофіційні заходи заборонені судом та особисто провели їх на залізничний двірець, щоб відіслати додому. Кількасот провокаторів зупинили, коли вони збиралися виїжджати з Одеси.

Коли напередодні 22 червня Конституційний суд України виніс рішення про заборону офіційного використання червоного прапора, оточення Президента вирішила згорнути проект розколу суспільства.

У Львові 22 червня на Пагорбі Слави було зелено та тихо. Львівський апеляційний суд 21 червня заборонив будь-які заходи, окрім офіційних. А серед них – покладання квітів та панахиди на місцях знищення мирного населення у червні 1941 року. На покладання прийшли представники єврейської громади.

Голова львівського центру „Голокост" Михайло Шерман сказав: „У Львові більшість євреїв – похилого віку. Але вони не прийшли сьогодні, тому що боялися провокаторів з Одеси. 30 червня-1 липня єврейська громада також мала скорботні заходи. Адже саме в ці дні 70 років тому відбулися перші єврейські погроми".

В тюрмі на Лонцького була виставлена збільшена карта тюрем по Україні, та повідомлення, що на червень 1941 року у 63 тюрмах України на 30,753 місця утримувалося 72,768 осіб. А ще – таємний наказ російського керівництва про те, що з початком війни частину ув'язнених слід розстріляти.

У першій половині дня всі ще побоювалися провокацій. Але їх не було, львів'яни демонстрували зразки європейської поведінки. Олег Тягнибок на віче прийшов з портретом свого родича, священика Романа Лиска, живцем замурованого в тюрмі на Лонцького.

Голова Львівської обласної ради Олег Панькевич теж прийшов із фотографією закатованих родичів. Він сказав: „Половина України не знає історії, а живиться радянськими мітами. Щоб спільно жити, необхідно знати одне про одного правду". *(Бі-Бі-Сі, УНІАН)*

Не забули у Львові героя визвольної боротьби Євгена Коновальця, який теж став жертвою сталінського режиму.

Жертвам сталінщини були присвячені пляками на вулицях Львова.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулися загальні збори Централі Українських Кооператив Америки

(Закінчення зі стор. 1)

фінансовий внесок для підтримки діяльности СКУ Федеральній Кредитовій Кооперативі „Самопоміч" Ню-Йорк, Федеральній Кредитовій Кооперативі „Самопоміч" у Кліфтоні, Ню-Джерзі, та Федеральній Кредитовій Кооперативі Спілки Української Молоді в Йонкерсі, Ню-Йорк.

11 червня делеґати річних загальних зборів ЦУКА заслухали звіти голови дирекції Б. Ватраля і президента Орисі Бурдяк.

На кінець 2010 року активи 16 українських кредитових спілок – членів ЦУКА – дорівнювали 2.4 млрд. дол., а резерви і нерозділені прибутки нараховували 368 млн. дол. Членські внески становили 2.05 млрд. дол. Видано позичок 1.4 млрд. дол. 104,155 осіб є членами українських кредитових спілок у США (на 1,056 осіб менше, ніж попереднього року).

Українські кредитівки пожертвували майже 4.4 млн. дол. на громадські цілі – таким чином членство в українських кредитівках впливає на діяльність і ріст українських громад.

Було видано накладом 32 тис. примірників кооперативний календар, присвячений Петриківському розписові (координатор проєкту д-р Микола Григорчук).

Після звітів відбувся вибір проводу ЦУКА на чергову каденцію 2011-2012 років.

До Екзекутивного комітету обрані: Богдан Курчак (Ню-Йорк) – голова, Степан Керда (Балтимор) – заступник, Юрій Стахів (Ню-Інґланд) – секретар, Б. Ватраль (Чикаґо), М. Григорчук (Мишиґен), Маруся Колодій (Філядельфія) і Володимир Козіцький (Йонкерс) – члени.

Члени Ради директорів: Яків Бурсу (Парма, Огайо), Богдан Чепак (Клівленд), Тамара Денисенко (Рочестер, Ню-Йорк), Андрій Дякун (Бафало, Ню-Йорк), Володимир Дробенко (Ню-Йорк), Роман Кишакевич (Пітсбурґ).

Ревізійна комісія: А. Якимович (Ворен, Мишиґен), Олег Караван (Чикаґо) і Богдан Савицький (Ню-Йорк).

Виборча комісія: Ярослав Федун (Ню-Джерзі), Орест Ліщинецький (Клівленд), Ю. Стахів (Ню-Інґланд) і Катерина Попович (Ню-Йорк).

Статутова комісія: Б. Курчак (Ню-Йорк), О. Ліщинецький (Клівленд), і Любомир Липецький (Мишиґен).

Комітет Страхового трасту: О. Бурдяк, С. Керда, М. Колодій, Б. Курчак, І. Ляшок, Іван Оліярчик і Ю. Стахів.

О. Бурдяк обрано президентом ЦУКА і Української кооперативної аґенції в Чикаґо. Працівники ЦУКА – Христина Пилипович і Ніна Бебко.

Заступник голови дирекції ЦУКА С. Керда запропонував провести чергові загальні збори 2012 року в околиці Вашінґтону.

12 червня відбувся бенкет на відзначення 50-ліття кредитівки „Будучність", на якому між численними гостями були член Конґресу штату Мишиґен Леся Лис і посадник Ворену Джеймс Фовтс. Від ЦУКА кредитівка „Будучність" отримала відзначення з нагоди золотого ювілею.

Головну промову на бенкеті виголосив президент СКУ Є. Чолій, який у своєму слові підкреслив вагомість українського кооперативного руху: „Українські кредитові спілки є основною фінансовою опорою нашого громадського життя, тому я закликаю всіх українців ставати їхніми членами та цим самим підтримувати їхню діяльність у майбутньому і можливість жертвувати на різні цілі".

У мистецькій програмі виступили танцювальний ансамбль СУМ з Дітройту і Капеля бандуристів ім. Тараса Шевченка.

Було висловлено подяку управі й працівникам кредитівки „Будучність", зокрема скарбникові установи А. Якимовичеві, заступникові управителя Ірині Марітчак та голові дирекції А. Мурзі за їхні старання в проведенні зборів.

Вручення грамоти Централі Українських Кооператив Америки Українській кредитовій спілці „Будучність" (зліва): Богдан Курчак, Андрій Якимович, Анатолій Мурга, Орися Бурдяк, Богдан Ватраль.
Фото: Selfreliance.com

Новообраний голова правління Централі Українських Кооператив Америки Богдан Курчак.
Фото: Selfreliance.com

Учасники загальних зборів Централі Українських Кооператив Америки на площі Української кредитової спілки „Будучність". Фото: Selfreliance.com

Свято героїв відбулося у Клівленді

Ведуча програми Віра Іваницька.

КЛІВЛЕНД. – 5 червня українська громада урочисто відзначила Свято героїв, зокрема 85-річчя трагічної смерти Головного отамана війська Української Народної Республіки Симона Петлюри, 120-ліття з дня народження провідника Організації Українських Націоналістів (ОУН) Євгена Коновальця, а також 70-ліття проголошення відновлення Української державности у 1941 році.

Після Літургії о. Михайло Дроздовський, парох церкви Покрови Пресвятої Богородиці у Пармі, виголосив проповідь, розповів про Є. Коновальця та С. Петлюру.

У залі ім. Митрополита Андрея Шептицького при катедрі св. Йосафата у Пармі численно зібралися люди, щоб віддати належну честь і зберегти пам’ять про усіх героїв, які віддали своє життя за волю України. На сцені були портрети Є. Коновальця та С. Петлюри, обрамлені у вишиті рушники.

Ігор Оліяр, голова відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ), наказав внести прапори громадських організацій Клівленду. Під звуки українських маршів з прапорами на сцену піднялися представники Українських Січових Стрільців, ОУН, Української Повстанської Армії, ООЧСУ, Спілки Української Молоді, Пласту.

Відкриваючи свято, І. Оліяр запросив на сцену Христину Мігелич для виконання гимнів США та України. Юна виконавиця з співала при загальній підтримці залі.

Вступне слово виголосив голова Українських Злучених Організацій в Огайо (УЗО) Ігор Дячун. Він підкреслив важливість цьогорічних ювілейних роковин і їх відзначення та запросив до прочитання доповіді професора Колюмбійського університету Володимира Зарицького.

Гимн ОУН на слова Олеся Бабія продеклямував Євген Гап’як. Х. Мігелич виконала пісню „Господи, помилуй нас“ (слова і музика Тараса Петриненка). Прозвучала поезія Василя Хомика „Наша слава“ у виконанні Сергія Туки:

Виступає квартет „Байда“.

Слава героям і прісно, і нині
Що вберегли нашу віру і спів,
Слава народу, що дав Україні
Духом безсмертних
і славних синів!

Велике піднесення викликав виступ чоловічого квартету „Байда“ з парафії Пресвятої Трійці у Норт-Роялтоні, який виконав пісні „Ой літав орел“ (слова Тараса Шевченка, музика Кирила Стеценка), „Повіяв вітер степовий“ (стрілецька пісня) та „Не пора!“ (слова Івана Франка, музика Дениса Січинського).

Ведучою святкової програми була Віра Іваницька.

Після концерту відбулася товариська зустріч при каві і солодкім.

Віра Іваницька

Урочиста стійка представників українських організацій Клівленду. Фото: Веслі Каня

ТУМ-Чикаґо допомагає „Просвіті“

ЧИКАҐО. – Товариство Української Мови (ТУМ-Чикаґо) вже понад 20 років підтримує тісний зв’язок з обласними осередками „Просвіти“ в Україні. Пресова референтура ТУМ надіслала до „Свободи“ новини про діяльність цих осередків в Запоріжжі, Луганську, Хмельницькому, Севастополі, Донецьку та Києві, вміщені нижче.

14 травня в Запорізькій області відбувся перший фестиваль дитячого хорового мистецтва „Співочий степ“, організований обласним осередком „Просвіти“, який очолює Олег Ткаченко. Фестиваль мав на меті популяризувати українські народні пісні. Для фестивалю було обрано мальовниче село Скелька на березі Дніпра. Гостей зустрічав гурт бандуристів „Веснянка“, а участь у святі брали дитячі та молодіжні хори.

В Луганській області 19 травня відбувся дев’ятий обласний з’їзд шкільних гуртків плекання української мови. Просвітяни взяли також участь у відзначенні Дня пам’яті жертв політичних репресій українських героїв. Діяльність осередку під проводом Володимира Семистяги спрямована на пробудження етнічної свідомости українців східного краю.

У Хмельницькому 16 травня осередок „Просвіти“ відзначив 105-річчя від часу свого заснування на Поділлі та 150-річчя з дня народження першого голови подільської „Просвіти“ Костянтина Солухи. На урочистому засіданні, яке відкрила голова Ніна Шмурикова, відбулися просвітянські читання, присвячені цим датам. ТУМ-Чикаґо допомогло у виданні трьох книжок Н. Шмурикова для дітей.

Товариство української мови в Донецьку та Український культурологічний центр, які очолює д-р Володимир Білецький, видає інформаційний журнал „Схід“ з 1995 року. Вийшло українською мовою вже три томи „Гірничої енциклопедії“.

ТУМ-Чикаґо плянує і далі підтримувати працю обласних осередків „Просвіти“ в Україні та допомагати їм у видавничій праці. Можна скласти даток на видавничу діяльність, виславши чек на адресу: Vira Bodnaruk, 425 Ridge Ave., Clarendon Hills, IL 60514.

Голова запорізької „Просвіти“ Олег Ткаченко з бандуристами гурту „Веснянка“ на фестивалі хорового мистецтва.

Вісті Фундації імені Івана Багряного
Липень 2011 року, ч. 131

Переяслав: Богдан Хмельницький і Тарас Шевченко

Місто Переяслав-Хмельницький – одне з найстаріших міст України. Лежить воно на Лівобережжі, на річці Трубіж, тепер – районний центр Київської області, на південь від Києва. Місто згадується в українських літописах з 907 року, в угоді князя Олега з Візантією. Князь Володимир Мономах вславився тут битвами з степовими ордами, що нищили князівську державу.

В роки князювання Володимира Великого печеніги не давали спокою Русі-Україні. У 993 році Київський князь Володимир Великий та печеніги зупинили свої війська на протилежних берегах ріки Трубіж. Щоб скінчити війну, провідник печенігів запропонував князеві Володимирові Великому виставити з своїх дружинників найсильнішого вояка проти найсильнішого печеніга. Перемога у двобої означала поразку супротивного війська. В чесному двобої виграв битву київський дружинник – кожум'яка. На його честь було створено леґенду про богатиря-змієборця Кирила Кожум'яку. Володимир Великий побудував фортецю на тому місці, і від того часу місце перемоги, а пізніше й місто, що там постало, називається Переяславом.

З половини XI ст. Переяслав був столицею князівства. В місті було побудовано багато різних величних церков та монументальних споруд. За татарського нищення України Переяслав почав занепадати і щойно за часів козаччини знову став одним з центрів українського козацтва. В 1630 році козацькі війська під проводом Тараса Федоровича перемогли під Переяславом армію польського гетьмана Станіслава Конецпольського. В Переяславі був осередок повстання Якова Острянина проти поляків.

Переяслав став найбільш відомий сумнозвісним Переяславським договором, який підписав гетьман Богдан Хмельницький 1654 року з Московщиною проти Польщі. В той час Переяслав був одним з найбільших міст України. Через цей військовий договір Україна впродовж століть зазнала багато різних кривд від Московії та втратила незалежність. Московщина принесла Україні панщину, різні поневіряння, зруйнування Запорізької Січі, заборони української мови.

Тарас Шевченко був у Переяславі у свого друга лікаря Андрія Козачковського чотири рази в 1845 і 1859 роках. А. Козачковський познайомився з Т. Шевченком в 1842 році в Петербурзі. Він в той час покинув посаду лікаря в російській флоті і 1844 року осів в Переяславі, де був міським лікарем. Він був український патріотом, цікавився українською народною творчістю й багато мав спільного з Т. Шевченком.

Вперше Т. Шевченко приїздив до Переяслава у серпні 1845 року з завданням від Археографічної комісії, щоб змалювати історичні й архітектурні пам'ятники та будови міста, а саме – Михайлівську церкву, Вознесенський собор, церкву св. Трійці, кам'яний хрест св. Бориса та інші будови. Колишній будинок А. Козачковського, де перебував Т. Шевченко в Переяславі, зберігся в перебудованому вигляді як історичний музей, де є експозиція, присвячена перебуванню Т. Шевченка в Переяславі. Саме тут, в одній з затишних кімнат, Т. Шевченко, будучи хворим, написав „Заповіт" та інші твори. В іншому відділі музею зібрано унікальні речі з попередніх століть – зброю, вбрання, є також шабля та шапка гетьмана Б. Хмельницького.

На будинку прикріплена плита з написом „В цьому будинку в 1845-1859 роках перебував великий поет українського народу Т. Г. Шевченко. Тут він написав „Заповіт", „Кавказ" і „Наймичку". Перед будинком 1954 року поставлено погруддя Т. Шевченка. Недалеко від будинку росте акація, яку, за переказом, посадив поет. Вулицю, на якій стоїть цей будинок-музей, названо Шевченківською.

Перебуваючи в Переяславі, Т. Шевченко кожного разу з сумом згадував про Б. Хмельницького, Переяславський договір та життя в Україні. Відвідуючи останній раз Переслав, Т. Шевченко написав:

Якби то ти, Богдане п'яний,
тепер на Переяслав глянув,
та на замчище подививсь,
упився б, здорово упивсь!

В „Розритій могилі" Т. Шевченко назвав Б. Хмельницького „нерозумним сином", кажучи:

Ой, Богдане, Богданочку!
якби була знала,
у колисці б задушила,
під серцем приспала

В іншому вірші поет пише:

„Амінь тобі, велий муже!
Великий, славний, та не дуже...
Якби на світ ти не родивсь,
або в колисці ще упивсь,
то не купав би я в калюжі
тебе, преславного. Амінь!

Переяславський військовий договір проти Польщі росіяни не лише колись, але ще й тепер інакше не називають, як договір про „возз'єднання" України з Росією на віки вічні. В Другу світову війну радянські війська, здобуваючи від німців перехід Дніпра, зрівняли майже увесь Переяслав з землею. А щоб українці не забули, що там був підписаний Переяславський договір, декретом Радянського Союзу 1943 року, наказано Переяслав відбудувати та називати Переяслав-Хмельницьким і наповнити його російським духом. В 1961 році там поставлено перший пам'ятник з нагоди 300-річчя „возз'єднання" – дві постаті – українки та росіянки – з різними декоративними додатками. Під ними напис: „Навіки разом – навіки з російським народом".

У 1738 році в Переяславі було засновано колеґіюм – школу для підготування православного духовенства, яке мало б прославляти царя, помазаника Божого, російське православ'я та русифікувати Україну. В цьому колеґіюмі викладав деякий час поетику український філософ Григорій Сковорода. На його честь тепер ця будова-школа стала меморіяльним музеєм Г. Сковороди. В одній з кімнат, де він викладав, стоять, як було колись, лавки, столи з розкритими старими книжками тих часів, шкільна дошка та різки для карання неслухняних учнів.

Недалеко від двох попередньо згаданих музеїв є Музей кобзарства. В ньому багато різних кобз, бандур та речей, пов'язаних з кобзарством.

В музеї не було нічого про бандуристів діяспори. З рамені Фундації ім. Івана Багряного вислано в той музей речі про капелю бандуристів ім. Т. Шевченка та інші ансамблі та групи бандуристів Об'єднання демократичної української молоді, Спілки Української Молоді – летючки, жетони, програми та квитки з різних концертів капелі та ансамблів бандуристів діяспори.

Вислано велике фото бандуриста-композитора Григорія Китастого, „Збірник на пошану Григорія Китастого в 70-річчя з дня народження", виданий коштом Фундації, статті про нього, книгу пісень для бандури Г. Китастого „Вставай, народе!", велику фотографію з пам'ятника на його могилі роботи Івана Яцева в Савт-Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі, книгу золотого ювілею в 50-річчя Василя Ємця про козаків бандуристів та 25 платівок, на яких записані пісні у виконанні капелі бандуристів ім. Т. Шевченка, ансамблів ОДУМ та інших мистецьких груп.

Величезним музеєм під відкритим небом є Музей народної архітектури та побуту, який створений 1964 року на схилах давньої Татарської гори. Він займає 30 гектарів (75 акрів) площі. В музеї зібрано споруди з багатьох міст та сіл, що були затоплені водою після побудови гребель на Дніпрі, з утворенням Канівського, Кременчуцького та інших водосховищ.

В парку* молоді пари влаштовують свої прийняття після вінчання.

Олексій Коновал

Щиро дякуємо за підтримку!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на видання художньо-публіцистичної збірки „З душі й серця", присвяченої геноцидові 1933 року, такі особи: 2,000 дол. – **Галина** й **Олексій Воскобійники;** 500 дол. – **Українська Національна Кредитова Кооператива Ню-Йорку;** 200 дол. – **Стенлі Вестон;** по 100 дол. – **Марія Андрусяк** та **Юрій Розгін;** 50 дол. – **Олександер Стрільбецький.**

Прислали також 1,000 дол. – **Соріяна** і **Володимир Могучі** на потреби журналу „Наша церква -Київський патріярхат"; 600 дол. – **Петро Китастий** в пам'ять дружини Лідії (з них по 100 дол. Фундації, п'ятьом особам на передплату журналу „Бористен" в Україні та на пресовий фонд журналам „Березіль", „Бористен", „Універсум" та „Літературна Україна").

Замість квітів, в пам'ять Лідії Китастої, для сиріт Дніпропетровська склали пожертви: по 100 дол. – **Наталя** і **Тарас Махлаї, Микола Дейчаківський**; 50 дол. – **Ольга** і **Василь Карпенки, Лариса** і **Ярема Цісарики** та **Олег Махлай**; по 25 дол. – **Олександер Місіонґ** та **Марко Фаріон.**

Для сиріт Дніпропетровська надіслали по 150 дол. – **Неоніла** і **Святослав Личики, Діяна** і **Борис Шерстюки** та **Ліна Косик;** 100 дол. – **Анатолій Валюх-Брантон**.

На викінчення пам'ятника жертвам Голодомору в Миргороді надіслали 150 дол. – **Іван Деркач** в пам'ять Павла Коновала, та 50 дол. – **Катерина** і **Михайло Черняки**.

Пожертви на інші цілі: 100 дол. – **Наталя Павленко** та **Юра Міщенко** в пам'ять Л. Китастої; по 50 дол. – **Бібліотека** і **архів св. Володимира** в Калґарі на видання книги Івана Дзюби, **Марія Товстоп'ят** – на пресовий фонд журналу „Бористен", **Лариса** і **Леонард Луценки**; 25 дол. – **Юрій Криволап** в пам'ять П. Коновала.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить і далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати пресі, виданню книжок, студентам, сиротам та українізації України.

Буде фільм про Симона Петлюру

Заходами фільмового комітету Українського Конґресового Комітету Америки режисер Олесь Янчук та кіностудія ім. Олександра Довженка готують художній фільм про Головного отамана військ Української Народної Республіки Симона Петлюру. Вже зроблено фільми „Голод 1933 року", „Атентат", „Нескорений", „Залізна сотня" та інші.

Фільм про С. Петлюру зосереджуватиметься не тільки на визвольній боротьбі України 1918-1920 років, якою керував С. Петлюра, але також на замахові совєтського аґента Шалома Шварцбарда, який вбив С. Петлюру в Парижі в травні 1926 року. Ш. Шварцбард помер в Парижі, маючи 52 роки. 1969 року тіло його, як героя, перевезли й перепоховали в Ізраїлі.

Сценарій готує відомий український письменник України Василь Шкляр, автор книги „Чорний ворон" – про повстанців в Холодному Яру, які боролися проти більшовиків. На створення фільму про С. Петлюри Фундація ім. Івана Багряного виділила 2,000 дол.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA.
Сторінку редагує Олексій Коновал.

SUMMER CAMPS AT SOYUZIVKA!

Tennis Camp

Session: 6/26-7/7
$735 UNA member
$785 non UNA member

Kicks off the summer with 12 days of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls ages 10-18. Attendance will be limited to 45 students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. **Under the direction of George Sawchak.**

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Academy Workshop

Session July 3-16
Fee $950 UNA member
$1,000 non UNA member

A vigorous 2-week dance training for more intermediate and advanced dancers ages 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage at our Cultural Festival Weekend. **Additional information http://www.syzokryli.com.**

Tabir Ptashat

Session 1: 6/26-7/2
Session 2: 7/3-7/9

Ukrainian Plast Tabir for children ages 4-6 accompanied by their parents.

To register your child, please watch for registration forms appearing in the Svoboda and The Ukrainian Weekly in March and April, or for further information, please contact **Neonila Sochan at (973) 984-7456.**

Discovery Camp

7/17-7/23
$425 UNA member
$475 non UNA member

Calling all nature lovers for this sleepover program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, organized sports & games, bonfires, songs and much more. Room, board, 24-hour supervision and a lifetime of memories are included! **Ages 8-15**

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: 7/17-7/22 • Session 2: 7/24-29
$225 per child staying on premises
$275 per child staying off premises

A returning favorite, in the form of a day camp. Children ages 4-8 will be exposed to Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games. Children will walk away with an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language as well as new, lasting friendships with other children of Ukrainian heritage. Price includes kid's lunch and t-shirt, and unless noted, is based on in-house occupancy of parent/guardian.

Chornomorska Sitch Sports School

Session 1: 7/24-7/30 • Session 2: 7/31-8/6
Weekly rate overnight stay $425
Daily commuter for the week $225

42nd Annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association "Chornomorska Sitch", for children ages 6-17. This camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. **Please contact Marika Bokalo at (908) 851–0617, or email sportsschool@chornomorskasitch.org, for application and additional information.**

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Camp

Session 1: 7/24-8/6 • Session 2: 8/7-8/20
$1,050 UNA member
$1,100 non UNA member

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for ages 8-16, and offers expert instruction for beginning, intermediate and advanced students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Each camp ends with a grand recital. **Attendance will be limited to 60 students**

Soyuzivka
for all seasons

UNA Estate Soyuzivka • PO Box 529 • Kerhonkson, NY 12446

For applications or additional information please contact Soyuzivka at 845-626-5641 or check our website at www.soyuzivka.com

Виповнилося 10 років українській церкві у Казахстані

Учасники концертної програми. Фото: Костянтин Котовський

ПАВЛОДАР, Казахстан. – 10-річчя Української греко-католицької церкви свв. апостолів Петра і Павла було відзначено у третій декаді травня. Окрім парафіян, у святі взяли участь священослужителі та інші гості з України, Караґанди, Астани та сільських районів області.

Літургію відслужив Владика Йосафат Говера, правлящий Архиєрей УГКЦ в Луцьку. Співслужили Єпископ Римо-Католицької Церкви Атаназій Шнайдер (Астана), Апостольський делеґат для католиків Казахстану та Середньої Азії протоєрей о. Василь Говера, настоятелі українських храмів Астани і Павлодару о. Олег Здреник і о. Ярослав Головчук. Літургію супроводжував хор української церкви Павлодару, йому допомогли сестри-монахині Непорочної Діви Марії з Астани, Караґанди та римо-католицького собору Павлодару.

Також було відслужено Молебень перед копією ікони Зарваницької Божої Матері, яку нещодавно подарував Архиєрей Тернопільської єпархії Владика Василь Семенюк.

До учасників свята звернувся Владика Й. Говера, який був розчулений тим, що далеко від української землі її нащадки шанують рідну мову, звичаї і традиції українського народу, шанують Українську Церкву.

Настоятель Павлодарського храму о. Я. Головчук розповів про історію парафії, учасників її розбудови, жертводавців і усіх тих, хто допомагав у становленні цього релігійного об'єднання, вручив грамоти священослужителям та активістам, котрі всі ці роки допомагали парафії.

Учасників свята привітали директор Департаменту у справах релігії Павлодарської області Давлет Закір'янов, голова місцевого українського товариства, ініціятор створення української церкви у Павлодарі Михайло Парипса, який зазначив, що у народженні української церкви у Павлодарі є чимала заслуга голови Ради оборони і допомоги Україні Українського Конґресового Комітету Америки Івана Буртика.

М. Парипса також добрими словами згадав першого священика храму о. Іринея Бабинця, його послідовника о. Івана Мислюка, першого старосту парафії та активістку (нині покійних) Івана Семенюка і Ніну Котовську, котрі внесли вагомий особистий внесок в побудову храму та створення парафії.

Було висловлено вдячність активістові української громади, художникові Михайлові Ткачові, котрий написав для церкви чимало копій ікон, котрі сьогодні прикрашають храм.

Храм свв. Петра і Павла у Павлодарі. Фото: Інна Парипса

Добрі слова було сказано і на адресу нинішнього настоятеля храму о. Я. Головчука, який створив парафії у шести селах области. М. Парипса вручив почесні грамоти о. В. Говері і о. Я. Головчукові.

З вітальним словом до учасників свята звернувся перший священик храму о. І. Бабинець, який нині працює в Україні.

Владика Й. Говера подарував павлодарцям ікони Ісуса Христа і Богородиці, а Владика А. Шнайдер передав парафії ікону Богородиці Милосердя.

На затишному подвір'ї храму відбувся святковий концерт силами українського хорового колективу та молодіжного гурту „Чорнобривці" Павлодарського товариства української культури ім. Тараса Шевченка.

Присутні плескали молодим солістам Сашкові Єгорову, Юлі Мальцевій і Марії Маслій та декляматорам Денисові Богданові, Олені Стрюковій і Вікторії Ярощі.

Завершенням концертної програми стала пісня у виконані учасників свята „Боже Великий, Єдиний".

Михайло Голованчук

Парафіяни Павлодару з священослужителями. Фото: Костянтин Котовський

Михайло Парипса вручає почесну грамоту Апостольському делеґатові о. Василеві Говері. В центрі Владика Йосафат Говера. Фото: Інна Парипса

Посол Юрій Щербак закликає владу дбати про народ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 23 травня на філологічному факультеті Дніпропетровського державного університету відбулась презентація книги Посла Юрія Щербака „Час смертохристів. Міражі 2077 року". Були присутні майже усі викладачі-філологи, багато студентів, журналісти.

Крім автора книги, до Дніпропетровська приїхали з Києва видавець Михайло Слабошпицький, поет Юрій Буряк (він нині є директором видавництва „Український письменник", що видало попередню книгу Юрія Щербака „Україна в зоні турбулентности"), літератори Павло Вольвач та Станіслав Бондаренко.

На презентації книги „Час смертохристів. Міражі 2077 року" Юрій Щербак (праворуч) і Володимир Єфимов.

Спілкуючись з присутніми, відповідаючи на запитання, Ю. Щербак зокрема розповів про те, як він у 1980-их роках засновував Партію зелених України та екологічну асоціяцію „Зелений світ", і як йому в цьому дуже допоміг письменник Олесь Гончар, ім'я якого нині носить дніпропетровський університет (Олесь Гончар у ньому вчився у повоєнні роки).

На завершення зустрічі Юрій Щербак висловив оптимізм: „Хочу побажати усім світлого майбутнього, абсолютно протилежного тому, що описано у моєму романі „Час смертохристів". Щодо передбачень, Джордж Орвел прогнозував на 1964 рік, я взяв 2077-ий, але будемо сподіватися, що Україна все ж за три-п'ять років звільниться від хибних стереотипів".

Ю. Щербак набув широкої відомости та поваги в українському суспільстві початку 1990-их років не стільки як засновник Партії зелених України та міністер охорони навколишнього середовища, скільки як людина з незалежним мисленням демократичного патріота, що ніколи не боялася говорити правду з будь-якої теми у будь-якій авдиторії. Саме така його відвертість і відсутність страху перед можновладцями й спричинила те, що при Президентові Леонідові Кучмі Ю. Щербак раптом зник з екранів телебачення, з радіоетеру, з шпальт газет та журналів аж на 10 років. Його було призначено послом в Ізраїлі, потім у США, Мехіко і Канаді.

Повернувшись в Україну, Ю. Щербак побачив зовсім іншу державу: заводи вкрали колишні представники комуністичної еліти, що стали олігархами; на землях господарювали орендарі, які задля прибутків інтенсивно виснажували славетний чорнозем; суспільство було розшароване на дуже багатих і бідних; середня кляса була надто слабкою, та й її методично знищували величезними податками.

Кваліфікація лікаря-епідеміолога, якої набув Ю. Щербак замолоду, диплом доктора медичних наук, досвід боротьби з епідеміями – усе це виявилося непотрібним ні владі, ні його рідному Інститутові епідеміології, мікробіології та паразитології, працюючи в якому Ю. Щербак написав кілька монографій, численні наукові статті, що стосувалися наслідків Чорнобильської катастрофи.

За нових суспільно-політичних умов Ю. Щербак почав писати літературні твори, видавати книги. Українська національна свідомість і гордість за свій народ завжди були наріжним каменем світогляду Ю. Щербака.

Широкого розголосу серед проґресивної інтеліґенції набули його твори „Маленька футбольна команда", „Ave Maria", „Мімоза", „Карантин", „Чорнобиль", „Україна: вибір і виклик", „Бар'єр несумісности", „Причини і наслідки", „Хроніка міста Ярополя", а останнім часом – публіцистична збірка роздумів та передбачень „Україна в зоні турбулентности: демони минулого і тривоги XXI ст." (2010).

Роман „Час смертохристів. Міражі 2077 року" видав відомий український громадський діяч, голова Ліґи українських меценатів, директор видавництва „Ярославів Вал" М. Слабошпицький.

Про роман розповів сам автор: „Найперша ідея книги – Україна має бути не державою якогось третього ґатунку, а сильною в усіх інституціях: сильна влада, розвідка й контррозвідка, правоохоронні органи, збройні сили, звичайно. Тобто, держава повинна мати реальну силу.

На мій погляд, зараз розпочинається новий етап геополітичного розвитку держав, і Україна повинна це розуміти. З'явилися у нас групи смертохристів, хижаків, які захопили народні багатства. І їм байдуже, що це не їм належить. Але ж вони тепер усім розпоряджаються, а інші перебувають, так би мовити, у минулому, вони розгублені, бо не адаптувалися до цих змін. Це серйозні виклики, бо людство входить у період змін. Треба владі врешті зробити, щоб у людей в Україні було гідне життя. Щоб людина не жила у злиднях, бо бідність, злидні роз'їдають душу, відбирають свободу. І мільярдер, і злидар підуть у землю однаково. Постійні ж турботи бідного про те, як нагодувати дитину, як лікуватися, врешті ламають особистість. Держава мусить забезпечити життя гідне і не усуватися під приводом, що усе тепер приватне".

Володимир Єфимов

Надія Іванова: „Наша родина залишилась в голій хаті"

КІРОВОГРАД. – Надія Іванова усе життя працювала бухгалтером, спочатку в колгоспі рідного села Шутенька Новоукраїнського району, потім – в установах Кіровограду. Їй вже пішов дев'ятий десяток років.

Н. Іванова написала „Книгу пам'яті села Шутенька Новоукраїнського району", і так сталося, що її спогади я показала своїй мамі і попросила написати свої спогади про пережите, про наш рід. І мама написала. Через рік її не стало.

Тож приклад Н. Іванової став запорукою того, що мої діти входять у життя, маючи бабусині спогади. З її ініціятиви у рідному селі на місці, де ховали померлих від голоду в 1932-1933 роках, односельці насипали могилу і встановили хреста з таблицею, де названі усі поіменно.

Н. Іванова розповіла мені про пережите:

„Я дуже люблю своє село, пам'ятаю всіх людей, з якими жили дружно. Я знаю кожну хату (Шутенька – невелике село, за моєї молодости у ньому було 60 дворів). Тепер залишилося всього п'ять хат.

Коли письменники написали про необхідність відродження пам'яті щодо Голодомору 1932-1933 років, ми з односельцями Володимиром Лихолітом та Грицьком Громком обійшли всі двори, зібрали спогади не тільки про Голодомор, а й про війну, про довоєнну історію села.

Усе це й стало основою „Книги пам'яті". Ми уточнили прізвища тих людей, які загинули від голоду. У нашому невеликому селі, де на той час мешкало близько 200 осіб, загинули 72 особи. Вісім сімей вимерли зовсім, до однієї людини.

У їхні хати відразу ж заселили сім'ї росіян, але вони не були пристосовані до життя в наших умовах. Їх, як вони розповідали, змушували переїздити у наші степи. Вони звикли жити в лісовій зоні, а наш степовий побут був для них обтяжливий і незрозумілий. Шість сімей помандрували десь далі, з приїжджих залишилося тільки дві сім'ї.

Мені під час Голодомору було сім років. В пам'ять глибоко запало, як до нашої хати прийшла „чорна бриґада": уповноважений з району у шкірянці, з паском через плече, на якому висів револьвер, і ще кілька чоловіків.

У „чорній бриґаді" були люди й з нашого села, навіть мій хрещений батько Архип Вергун. Коли почали все виносити з хати, а забирали не тільки продукти, зерно, а й речі, я попросила хрещеного лишити мені мою маленьку подушечку. Він кинув її мені, аж я мало не впала, і це було все, що лишилось від роками нажитого тяжкою працею моїх батьків Єфрема і Мотрі.

„Чорна бриґада" поздирала з стін рушники, позабирала рядна, навіть ліжко, одяг, взуття, посуд, господарський інвентар, худобу – все, що до рук потрапляло. У печі у нас стояв горщик з борщем, то вони борщ поїли, а горщик розбили об підлогу.

І тоді почався голод. Наша родина, в якій було п'ятеро дітей (я – наймолодша) залишилась в голій хаті, де практично нічого не було. А батька щоночі викликали в сільську раду, вимагали здавати продовольчий податок.

Коли йому пригрозили арештом за невиконання податку, батько попрощався з сім'єю і пішов на станцію Новоукраїнка, поїхав до Кривого Рогу, де влаштувався теслею на шахту. Пізніше він забрав до себе старших братів.

В степу стояла спеціяльна варта, яка не дозволяла селянам відлучатися з села. Треба було обминути варту, втекти. Таким чином ми всі перебралися до Кривого Рогу, де батько й старші, які працювали, отримували пайок. Так, дякуючи батькові, ми врятувалися від голоду. Померла тільки одна сестричка – Маруся.

У сім'ї мого покійного чоловіка Павла Іванова від голоду померли маленька сестричка Таїса і дідусь.

Якось на проводи, коли в селі на цвинтарі люди за давньою традицією сідають за спільний стіл, я звернулася до громади з пропозицією насипати могилу і поставити хрест на тому місці, де поховали померлих від голоду. Односельці мене підтримали.

Я з своїми внучками Іринкою і Оленкою готували територію, вигрібали, очищали її, а потім насипали високу могилу.

Іван Опарьонок вирізав великий триметровий дубовий хрест, на який ми прикріпили металеву таблицю (її виготовив колишній морський офіцер Володимир Лихоліт, теж родом з Шутеньок), де вирізано 72 імен і прізвищ. 25 серпня 1990 року ми освятили могилу і хреста, провели поминальний обід. Ця подія зібрала людей і з довколишніх сіл.

Мої доньки Ліда і Таня, як і чоловік, мене завжди розуміли й підтримували. Але коли я почала писати спогади, то з ними спочатку не ділилась.

Вже коли підросла внучка Іринка, я дала їй прочитати їх, але попросила, щоб мамі не показувала, бо мені було якось соромно, адже я там опису не тільки суспільні події, а й своє особисте життя, молодість, юність, перше кохання. Та внучка не послухалась і дала прочитати своїм батькам. Зять Євген обняв мене й сказав:

„Спасибі вам, що не порахувалися з працею і залишили нам таку пам'ятку про долю нашого роду".

Коли я чую, що сьогодні й досі не хочуть визнавати, що то був геноцид, я свідчу – то було цілеспрямоване винищення українського селянина, влада хотіла стерти нас з нашої землі, щоб не було тут ні нашої пам'яті, ні нашої мови".

Світлана Орел

Діти в студії вчаться малювати

Юрій, Марта, Соломія, Михайло Антонови з своїми творами в Дитячій мистецькій студії. *Фото: Василь Барабаш*

НЮ-ЙОРК. – В приміщенні Дитячої мистецької студії при Українському Конґресовому Комітеті Америки (УККА) триває виставка робіт юних художників. Студія почала творче навчання дітей 4 жовтня 2002 року. Діти вчаться малювати прості предмети і поступово опановують складніші завдання клясичного рисунка голови, постаті чи портрети, а також розробляють композиції своїх творів.

Студійці Ілона Михайлів, Марта Бажанська, Олена Романишин, Христина Мельник показали свої твори на першій виставці студії до Дня Матері у 2003 році в залі УККА. Матері пишалися своїми портретами, намальованими їхніми дітьми.

Вже на другому році навчання І. Михайлів створила чудовий твір про Голодомор в Україні 1932-1933 років. М. Бажанська теж показала трагедію Голодомору.

Студія поповнюється кожний навчальний рік дітьми, які люблять малювати. У навчанні розвивали свої таланти студійці Остап Гладун, Катя Гошовська, Арсен Деркач, Світлана Грабовська, Настя Грабовська, Олеся Грицик, Божена Дергало, Христина Бах, Матей Бах, Северин Козак, Максим Лабунський, Оля Юкляєвська, Віталій Сірош, Павло Сірош та інші.

В. Сірош намалював, як лікарі намагалися врятувати молодого пожежника, а вдалині за ним було видно вибух ядерного реактора Чорнобильської атомної станції.

Успішно навчаються Іван, Марта, Михайло, Соломія і Юрко Антонови. Вони люблять рисувати, компонувати, чудово виконувати копії з творів відомих художників, допомагають меншим студійцям, діляться своїм досвідом з ними.

Студія представляла виставку навчальних творів на першому і другому фестивалях української дитячої творчости і культури у 2009 і 2010 роках. Студія влаштувала також виставку „Українські діти в Америці поминають дітей і дорослих, замучених Голодомором 1932-1933 роках в Україні" в конференційній залі Організації Об'єднаних Націй, де відбувалася конференція, присвячена 76-ій річниці Голодомору в Україні.

Під час великої ходи української громади вулицями Нью-Йорку від катедри св. Юра до катедри св. Патрика діти несли в спільній колоні всіх українців Нью-Йорку, Бостону, Філядельфії та інших міст США твори з цієї тематики, роздавали копії робіт по всьому шляху, яким проступала жалібна процесія.

Діти і дорослі тримали в руках копії творів студійців 20 листопада 2010 року в катедральному соборі св. Патрика при вшануванні пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні. Невелику експозицію творів було показано під стіною катедрального собору на вулиці Нью-Йорку.

Кожний рік відбуваються виставки навчальних робіт студійців при церквах, в залі засідань УККА, де проводять конференції УККА, Союз Українок Америки та інші організації.

В студії експонується виставка найкращих робіт студійців від жовтня 2002 року. Частина студійців, оволодівши основами образотворчого мистецтва, здала успішно іспити в коледжах чи школах з мистецьким нахилом і продовжує творче навчання. Особливо допомагає студії „Самопоміч" з Нью-Йорку.

Василь Барабаш,
керівник студії

Українці тримають малюнки студійців в соборі св. Патрика в Нью-Йорку при вшануванні пам'яті жертв Голодомору в Україні.

Андрій Водославський створив настільну гру „За волю!"

ТОРОНТО. – Готуючись на табір чи вакації, варто взяти з собою нову настільну гру „За волю!"для двох гравців, яку створив Андрій Водославський з Торонто. Тема гри – конфлікт між Українською Повстанською Армією (УПА) і німецьким військом під час Другої світової війни.

Кожний з гравців вибирає одну сторону в конфлікті, а ціль кожної сторони – перемога над супротивником. Німецькі війська намагаються оточити і знищити українських партизанів танками і літаками, а УПА стримує ворога. Спочатку гри кожний гравець дістає колоду карт, кожна з яких дозволяє проводити специфічні операції нападу на противника або оборони від наступу.

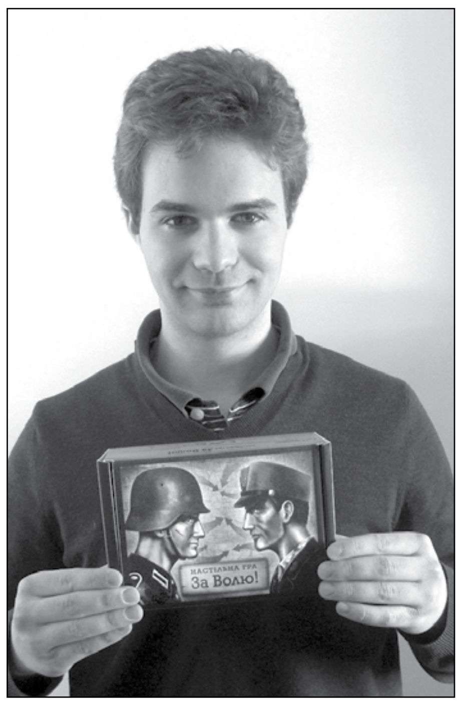
Події, особи і військові відділи, які беруть участь у боях, умовні. Гра дає різні вирішення у кожній ситуації. Можна грати багато разів, і кожна гра буде іншою.

Правила гри, як і тексти на картах, зроблені українською мовою. На інтернет-сторінці гри (http://www.paintedfoxproductions.com) є правила гри англійською мовою. На цій сторінці є навчальний відеофільм українською мовою, який пояснює правила гри.

Ідея гри „За волю!" зродилася на пластовому таборі в 2004 році як заняття для дітей у дощові дні. Позитивний відгук дітей, батьків і виховників заохотив А. Водославського попрацювати над грою і видати її на професійному рівні. У Львові замовлено ілюстрації і професійно видруковано гру минулого року.

Гра триває 30 хвилин. У скринці гри є 126 ілюстрованих карток і правила гри. Гру можна купити в Канаді і США за 30 кан. дол. з додатком вартості пересилання, через сторінку www.paintedfoxproductions.com. Гру також можна купити в Українській книгарні (Едмонтон), „Кута Ума" (Торонто), Українській книгарні „Буква" (Торонто) і в корпорації „Євшан".

Оксана Закидальська

Андрій Водославський з настільною грою „За волю!".

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO LLC.

•Туристичні послуги: авіяквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
•Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Запрошуємо молодих читачів тижневика писати до „Свободи" про своє життя!
Редакція

Знамените явище – український фестиваль у Свиднику

СВИДНИК, Словаччина. – Невеличке 12-тисячне містечко поблизу словацько-польського кордону, віддавна стало символом українського життя Словаччини. Тут розташований найбільший в Европі музей української культури зі скансеном та картинною ґалерією. Тут також знаходиться військовий історичний музей, який розповідає про найкривавіші бої на теренах Чехословаччини у Другу світову війну, зокрема про битву за Дуклянський перевал. І по-третє, тут щороку у червні відбувається Свято культури русинів-українців Словаччини. Це найбільший фестиваль на цілій Пряшівщині, який триває кілька днів і включає десятки різноманітних акцій.

Свидниківський фестиваль є головною культурною подією року для тутешніх українців, своєрідним річним підсумком. Подібних фестин на Закарпатті нема. А тут майже в кожному селі є фолкльорні колективи, чимало з яких мають багаторічні традиції.

Союз русинів-українців Словаччини запроєктував цілорічну програму фестивалів на Пряшівщині – фестиваль фолкльору в селі Камйонка на Старолюбовнянщині, конкурс декляматорів „Струни серця" ім. Ірини Невицької, фестиваль драми та художнього слова ім. Олександра Духновича, фестиваль духовної пісні у Снині, огляд народних пісень „Маковицька струна". А завершенням мистецького життя є Свято культури русинів-українців у Свиднику, де виступають переможці конкурсів, що тривають протягом року.

У цьогорічному фестивалі взяло участь понад 20 колективів із півтисячею учасників. Ще 20-30 років тому кількість фолкльорних колективів на цьому святі була у два-три рази більшою, а свято відвідувало понад 20 тис. людей. Асиміляція невпинно бере своє, та й фолкльор не має стільки прихильників серед нинішньої молоді, а все ж зусилля пряшівських українців в ділянці його збереження і популяризації гідні найвищої поваги.

Окрім народного мистецтва, Свято культури русинів-українців має й інтелектуальну складову. Цього року відбулася міжнародна наукова конференція, яку традиційно організовує Музей української культури. Цікавою була зустріч і в Піддуклянській районній бібліотеці з письменниками з України та Польщі.

Посадник Свидника Ян Голодняк веде „наречену" до шлюбу.
Фото: Магда Мушинка

Слід відзначити, що Спілка українських письменників Словаччини, яку очолює Іван Яцканин, нараховує понад 30 членів. Приблизно стільки ж, як і Закарпатська організація Національної спілки письменників України, хоча українців на Пряшівщині у 35 разів менше, як на Закарпатті!

На свято приїхали українці не тільки з цілої Словаччини, але й з усієї Центральної Европи.

Останніми роками українцям Словаччини вдалося домогтися певних здобутків у спілкуванні з державними органами. До таких можна віднести поновлення україномовного репертуару Пряшівського театру ім. О. Духновича, пропозицію Пряшівського самоврядного краю про створення Центру українського культури (у відповідь на відкриття Центру словацької культури в Ужгороді), збереження статусу Музею української культури у Свиднику. Українську мову вивчають близько 300 учнів З'єднаної школи і гімназії ім. Тараса Шевченка у Пряшеві.

Українці Словаччини у непростих умовах продовжують своє національне життя.

Олександер Гаврош

Найзахідніша гілка українського народу – русини-українці Пряшівщини 17-19 червня в містечку Свиднику під Дуклянським перевалом (на кордоні з Польщею) влаштували вже 57-ме з черги Свято культури русинів-українців Словаччини.

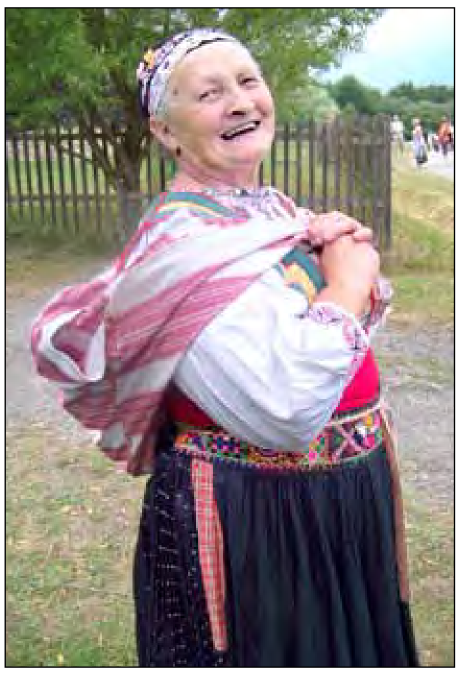
Свято розпочалося 17 червня дводенною міжнародною конференцією „Українці в прикордонних областях Карпат: проблеми акультурації, асиміляції та ідентифікації", в якій взяло участь майже 40 науковців з України, Польщі, Румунії, Сербії та Словаччини.

Конференція відбулася в Музеї української культури і була одночасно відзначенням 55-ої річниці заснування цього музею. Засновника музею Михайла Дубая (1910-1993) було вшановано персональною виставкою його картин, а нинішнього директора Мирослава Сополиґу нагороджено високою державною відзнакою – Премією Андрія Кметя.

18 червня фолкльорна програма, що відбувалося у скансені музею, була присвячена темі „Жіночі ярмарки в Красному Броді". Справа в тому, що в Краснобірдському монастирі ніхто ніколи жінок не продавав і не купував. Були це звичайні отпусти (прощі), в яких брали участь переважно молоді люди з Пряшівщини, Закарпатської України та Лемківщини.

Сценарист програми Петро Беґе-

(*Закінчення на стор. 25*)

Таку „зайду" носила й моя бабуся.
Фото: Олександер Гаврош

Ансамбль з села Стащин. Фото: Олександер Гаврош

Леґіні йдуть! Фото: Олександер Гаврош

Фолкльорна група „Курівчанин" дякує Миколі Мушинці за сценарії курівських звичаїв.
Фото: Магда Мушинка

ПРО ЦІКАВЕ І ПРИЄМНЕ

Було весело на Всеукраїнському святі „Музейні гостини" в Рівному

Залізного кота викував Роман Велігурський з Рівного.

Під час свята „Музейні гостини" в Рівному. *Фото: Євген Цимбалюк*

РІВНЕ. – Всеукраїнське свято народної творчости „Музейні гостини", на якому майстри представляють вироби декоративно-прикладного мистецтва, відбулося 22 травня. Організував свято Рівненський краєзнавчий музей.

У ньому взяли участь понад 200 умільців. Були гості з Німеччини. Відвідувачі купчилися біля ковальського витвору – залізного кота. Його автор – рівненський коваль Роман Велігурський.

Євген Цимбалюк

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n., Inc.
5 Stable Lane, Flemington, NJ 08822
tel./ fax: (908) 782-5451
Email:eugenemaria@comcast.net

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
• книжки (в твердій і м'якій оправах)
• журнали (з експедицією, або без)
• канцелярійні друки
• весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)
Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

Що зможете зробити
Вигравши
$10,000?

Подумайте тільки, що Ви зможете зробити, коли у Вас буде додаткових $10,000 з інтернетною оплатою рахунків
безкоштовним онлайн Bill Pay!

Запишіться на нашу Літню Лотерею, і оплатіть принайменше 3 рахунки програмою DirectPaysm протягом червня і липня 2011 р., і опісля за КОЖЕН рахунок оплачений он-лайн програмою DirectPaysm отримаєте один шанс виграші приза у лотереї. Що найкраще, з кожним шансом збільшуєте свої шанси виграти:

Ґранд приз - $10,000
Перша виграша - $1,500 Подорожний Сертифікат
Друга виграша - 16gb Apple® iPadtm з чохлом
Третя виграша - $100

НЕ ВИМАГАЄТЬСЯ НІЯКОГО ЗАКУПУ. Лотерея кінчається 7/31/11. Кваліфікують тільки легальні громадяни США, які живуть в одному з 50 штатів або ДК, віком 18 років чи старші, у кого є власний, унікальний і чинний номер Social Security в час подання. Лотерея підлягає повним офіційним правилам, що можна прочитати зайшовши на веб сторінку http://sweeps.pscufs.com/rules. Лотерея не чинна в Puerto Rico, US territories and possessions чи поза мешами США чи де обмежено й заборонено законом. Вступ онлайн у лотерею вимагає оплату принайменше 3-ох рахунків онлайн програмою DirectPaysm, користаючись DirectConnectsm із веб-сторінки Selfreliance.Com між 1 червня і 31 липня 2011 р. На програму DirectConnectsm вимагається реєстацію.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union
Selfreliance.Com
Зайдіть ще сьогодні на нашу веб-сторінку, Selfreliance.Com, і запишіться!

Відгомонів фестиваль у Бережанському замку

Середньовічні танці у виконанні Театру ідей „Паладин" зі Львова. *Фото: Тетяна Будар*

Юна бережанка Ольга Будар у строї середньовіччя.

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 12 червня у місті відбулося свято – „Фестиваль Бережанського замку – 2011". У старій фортеці та у замковому парку тривали виставки-ярмарки вишиванок, прикрас, кераміки, гончарних виробів, дитячих іграшок, українських національних страв. Грав на кобзі угорець Лайош Молнар зі Львова.

Увагу численної публіки привернув „гримучий" приїзд до фортеці лицарів-байкерів, яких організували завзяті бережанські байкери – сім'я Цокалів.

На мистецькій галявині умільці проводили майстер-кляси своїх улюблених занять. Серед них був і бережанський майстер виробів з кераміки Богдан Дмитрусь.

Урочисте відкриття фестивалю відбулося на сцені замку Синявських. Аматори сцени, працівники та гуртківці Будинку творчости школярів, зокрема театру „Взори" (керівник Олена Різник) в оригінальних строях розпочали театралізоване історичне дійство. Головний організатор фестивалю Володимир Якимів у промові зазначив, що фестиваль відбувається уже втретє і цього року присвячений 10-літтю Державного історико-архітектурного заповідника та 10-річчю співпраці Бережан з польським містом Ключборком.

Після урочистого запалення смолоскипів ведучий фестивального дійства Віталій Пастушенко представив учасників фестивалю. Під зворушливу музику Театр ідей „Паладин" зі Львова виконав середньовічні танці, проводив майстер-кляси і конкурси.

Реконструкцію лицарських боїв представили учасники Львівської федерації історичного фехтування і реконструкції Лицарського клюбу „Аквілон". Виступили в турнірах і члени Івано-Франківського молодіжного військово-історичного клюбу „Чортополох", клюбу „Сталевий грифон" зі Львова, Луцької командорії ордену Тамплієрів, інших клюбів.

Звучали пісні члена Всеукраїнської спілки кобзарів Л. Молнара, Заслуженого артиста України Дмитра Губ'яка.

Літературну зустріч проводив місцевий краєзнавець, старший науковий працівник краєзнавчого музею Микола Проців, а виступали поетеса Тетяна Фролова зі Львова та бережанські поети Василь Савчук, Марія Каня.

Увечорі учасники фестивалю перейшли до літньої сцени замкового парку, де виступав Театр тіней „Архе" зі Львова та відбулося феєричне вогняне дійство театру „Паладин". А завершилося святкування дискотекою й переглядом історичних фільмів у нічному кінотеатрі, який тривав майже до ранку.

Тетяна Будар

На ярмарку під час „Фестивалю Бережанського замку-2011".

Реконструкцію лицарських боїв представили учасники Львівської федерації історичного фехтування.

Гості фестивалю біля макета замку.

SCOPE TRAVEL INC.

Autumn Tours to Ukraine

Enjoy opera, theater, ballet and Carpathian foliage for less!

TWO CAPITALS
9 Day All Inclusive Tour tw $2000
via Lufthansa from Newark
Kyiv, Lviv The two "capitals" of E. & W. Ukraine.
The leisurely pace of this tour permits for stays with friends or extensions to Budapest, Vienna or Munich.
September 28-October 6, 2011

MINI UKRAINE
12 Day All Inclusive Tour tw $2500
via Lufthansa from Newark
Kyiv, Lviv, Yaremche and Kamianets Podilsky
The two "capitals" Ukraine, plus a three day bus tour to the Carpathian Mountains and Bukovyna with stops at Iv Frankivsk, Bukovel, Kolomyja, Chernivtsi, Zarvanytsia.
September 28-October 8, 2011

Scope regular tour program for 2012 will be limited due to Euro Cup and Plast Centennial Celebrations in Lviv.

Scope Travel Inc 101 S. Centre St. S. Orange, NJ 07079
Phone 973 378 8998 Toll Free 877 357 0436
www.scopetravel.com scope@scopetravel.com

Подумайте про Ваше завтра
вже сьогодні!
Відкрийте рахунок ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.
3.30%
APY*
Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. долярів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.
Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.
ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251
КЕРГОНКСОН:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636
ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097
АСТОРІЯ:
32-01 31st
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458
ЛІНДИНГИРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989
ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org
ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org
Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL
Your savings federally insured to at least $250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency
*APY - Відсотки у річному відношенні. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Плекаймо і зберігаймо наші традиції та звичаї

Ірена Чайковська-Павлів,
Монреаль

„Чи ти рано до схід-сонця
Богу не молилась?
Чи ти діточок непевних
Звичаю не вчила?"

Цими словами Тарас Шевченко запитує Україну, наче матір, чи вона свідома своїх обов'язків. У його понятті – не вчити своїх дітей звичаїв є таким же гріхом, як і не молитися Богові. Іншими словами, звичаї і традиції – це святість народу.

Кожна спільнота, зокрема така спільнота, як народ-нація, зберігає і шанує свої предвічні традиції. Традиція – це духовні надбання народу, його стиль і спосіб життя, його вірування, обряди, звичаї і побут, що їх передають батьки своїм дітям, з покоління в покоління. Традиції – це писані і неписані закони, які народ творив, зберігав, ними дорожив і згідно з ними жив впродовж довгих віків.

Віддзеркаленням культури кожного народу є його звичаї і водночас його мова з різними говорами. Звичаї нації-народу чи окремих соціяльних груп творилися протягом багатьох століть. Звичаї, як і мова, – це не щось відірване, це суцільне ядро, по якому пізнається народ у минулому й сучасному. Звичаї, як і мова кожного народу, є віддзеркаленням його духовної культури. Вони переходили різні життєві зміни і стали характерними рисами кожного народу, в минулому й сучасному.

Всім тим духовним надбанням, які народ творив і плекав впродовж віків, не раз загрожували різні небезпеки, зокрема під час чорних днів історії України: великої руїни, різних лихоліть і поневолення, коли народові загрожувало зникнення з лиця землі. У ті гіркі і трагічні часи народ вставав з руїн і починав творити нові цінності життя, бо сильні засади прадавніх традицій скріплювали його духовність і додавали йому живучости для нових виявів творчости впродовж життя наступних поколінь.

У своїх релігійних, суспільних і національних традиціях український народ зумів виплекати притаманні йому духовні і високоякісні прикмети, зокрема естетику і досконалість відчувань. І саме на основі тих прикмет і рис характеру розпізнають і визначають народ не тільки у сучасному, але і в його історичному минулому.

Все те, що стосується зберігання традицій у народі, безпосередньо стосується і зберігання родинних традицій. Бо родина – це найменша складова клітина великого організму, що ми його називаємо народом-нацією. І залежно від того, як у родинах зберігають традиції і як дотримуються звичаїв і рідної мови – так буде виглядати цей народ, ця нація в цілому. Коли живуть традиції – тоді живе і нація.

Український народ високо цінив і цінить родину й родинне життя, в якому плекається своєрідний український стиль життя, оснований на засадах християнських і народних традицій. Родина уважалася першою і основною школою у вихованні молодого покоління. Однак, щоб родина справді могла бути такою школою українського життя, вона мусить плекати все те, що її пов'язує зі своїм народом. Мова, релігія, звичаї – все це є духовним кормом, необхідним для розвитку молодої людини, для зберігання її перед асиміляцією та для власної охорони перед духовним занепадом.

Живучи у діяспорі, де свобода й воля сприяють нам на кожному кроці, ми часто забуваємо про наш обов'язок бути першою школою українства для наших дітей. В Україні, за радянської влади, ролю виховання молодого покоління перебрала держава. І одинокою щирою і вірною нашим традиціям українською школою залишалася не заторкнута ще і здорова українська родина. І саме вона мала обов'язок продовжувати традиції наших предків, особливо продовжувати християнські традиції. Тому у вільному світі ми покладали велику надію на цей нескорений і жевріючий дух української християнської родини й народних традицій, що зберігся на рідних землях.

Завдяки здоровому родинному домові на рідних землях і в діяспорі, наш народ зумів по сьогодні зберегти усі ті цінності, які від колиски формують душу молодого покоління. Саме завдяки здоровому родинному розсудкові, наші традиції вистояли перед катаклізмами століть, перед лихоліттями кріпацтва й неволі. Хоч ворог винищував наші культурні надбання, але наш народ зберіг і зберігає все те, що творила і творить душа народу й дух нації.

Впродовж століть український народ створив великі скарби наших звичаїв і релігійно-культурних традицій, які припадають на різний час календарного року. У наших Різдвяних, Великодніх чи Купальних традиціях є цілий ряд своєрідних поєднань староукраїнських дохристиянських традицій з християнськими виявами культури. Всі ці традиції так тісно сплелися в одне, що не уявляємо добі Різдва без куті, чи Великодня без писанок, Святої Трійці без клечання.

Хто зберігав цю, більше як 1000-літню культуру, ці традиції наших предків? Ніхто інший – як народ, бо культура живе в народі, а його ядро – це родина. Спільність мови і традицій були тими вузлами, які з'єднували народ та поодиноких людей, де б вони не жили, в одну народну спільноту, в одну націю. Тому наші Різдвяні свята дуже багаті символікою. В Україні вірили, що на Святий Вечір духи предків, мертвих і забутих, злітаються на вечерю і ніяка віддаль цьому не перешкодить.

Українська родина в діяспорі, чи тепер в Україні, має усі можливості плекання українських традицій. Скільки чару, глибокої символіки і родинної атмосфери приносить Різдво Христове, коли зійде перша зірка і до Свят-Вечірнього столу засідає уся родина, або й увесь рід! Дванадцять страв, кутя, порожня тарілка для тих рідних, які відійшли у вічність і невидимими душами прилітають до нас, щоб бути з нами при цій святковій трапезі. А запаленням свіч і колядою „Бог предвічний" ми символічно об'єднуємося з рідними і з усім нашим народом саме в час Свят-Вечора.

Знову ж – Великодні традиції збагачують нас своїми незрівнянної краси писанками, свяченням пасок, чарівними гагілками, пов'язаними з хороводами, обливаним понеділком, відвідинами могил рідних та іншими звичаями.

Тож не забуваймо наших традицій і святкуймо велично й достойно наші свята, передаючи ці традиції у спадщину наших дітям і внукам, як наші дорогоцінні скарби. Обов'язком усіх наших організацій повинно бути зберігання традицій свят.

Свого часу, в діяспорі, деякі

(Закінчення на стор. 24)

Тарас Шевченко – в Сиракузах, а ми – в Україні

Тримаю в руках книгу, видану 2010 року в Сиракузах, Ню-Йорк, котру прислав Микола Дупляк. „Борітеся – поборете!" – саме так названа пропам'ятна книжка з нагоди відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові в Сиракузах. Пам'ятник відкрито 16 жовтня 2005 року. Молодий поет тримає в правій руці свій „Кобзар" і рве ланцюг неволі на ногах. Постать Т. Шевченка у бронзі виконав американець Бенедикт Декстер. Йому допомагав архітектор Володимир Бутенко.

П'ять років невтомної праці вклав у це видання редактор і упорядник пропам'ятної книги М. Дупляк, відомий в Америці український журналіст, довголітній редактор часопису „Народна воля". Треба було переглянути багато архівних матеріялів, провести широке листування, аби повнометражно, повнокровно і повносильно показати Шевченкіяну в Америці на прикладі сиракузької української громади.

У книзі наведена бібліоґрафія Шевченкознавства англійською мовою проф. Осипа Кравченюка, опублікована ще в 1964 році в журналі „Сучасність". Книга відкривається, після передмови М. Дупляка, „Заповітом" українською і англійською мовами. Потім двома мовами йдуть вірші Т. Шевченка.

Ще в 1950 році в Сиракузах заснували українці Церкву св. апостола євангеліста Луки. Було куплено 66 акрів землі за містом, розпочалось будівництво церкви. Насамперед збудували парафіяльну світлицю на потреби всієї української громади. Відкрили парафіяльний цвинтар. Церкву освятили в 1988 році. 38 довгих років тривало збирання фондів і саме будівництво. Але все здійснилося.

Кожного року проводиться громадське вшанування Т. Шевченка. Перед церквою на щоглах майорять прапори двох вільних держав – США та України. Поруч є пам'ятник жертвам Голодомору 1932-1933 років, встановлений 14 листопада 1993 року.

В книзі є розповідь про першого перекладача творів Т. Шевченка на англійську мову Агапія Гончаренка, печерського ченця і козака-священика, як він себе називав. Про нього розповіла проф. Роксоляна Зорівчак.

Рушійною силою в українській спільноті США став Український Конґресовий Комітет Америки (УККА), заснований 24 травня 1940 року у Вашінґтоні для боротьби української поневоленої нації за свої права. В 1962 році в привітальній телеграмі до VIII Конґресу УККА Президент США Джон Ф. Кеннеді писав: „Було б дивно і навіть усупереч американській традиції, якщо б ваші громадяни українського походження занедбали зацікавлення своїм колишнім рідним краєм або не виявили турботи про долю та майбутнє українців".

У книзі збережено світлини, запрошення, об'яви, афіші. Навіть перелік дат і місць виступів сиракузького хору „Сурма" за 1956-1966 роки. І як завжди, за непохитною діяспорною традицією, є перелік усіх жертводавців і сум пожертв на пам'ятники Т. Шевченкові у Вашінґтоні і Сиракузах. Подана програма відкриття і освячення пам'ятника в Сиракузах, зібрано виступи на відкритті і на усіх вшануваннях поета. Названо імена членів управи, членів Комітету будови пам'ятника Т. Шевченкові.

Особлива важлива сув'язь поколінь, тому з таким трепетом читаю статтю д-ра Михайла Логази „Молодь Сиракуз у поклоні Шевченкові". Українці старалися назвати одну з вулиць в Сиракузах іменем Т. Шевченка, але, на жаль, не було достатньої підтримки міської ради, мовляв, вимова „Шевченко" заважка для американців.

Не вдалося випустити і Шевченківської поштової марки, хоча наполягали на цьому понад 10 років. Пам'ятники Т. Шевченкові є в багатьох містах США, є й вулиці, названі на честь поета. Іменем Т. Шевченка названі відділи Українського Народного Союзу, інших громадських організацій.

Читаю „Пропам'ятну книгу" і запитую себе: „Чи робимо ми в Україні стільки, як роблять українці в Сиракузах? На превеликий жаль, робимо недостатньо. І навіть набагато менше, ніж це робить українська діяспора. А часом не робимо нічого. А з нічого і вродиться нічого. Без праці не виймеш і рибки з водиці. Бо твою працю для себе і своєї землі ніхто чужий за тебе не зробить. Як робимо, так і маємо! Та не забуваймо, що місце ніколи не буває порожнім. Не зробиш ти собі у себе, заповнить чужинець чужинським. Так було, і так є.

Почула в новинах, що Львівська і Чернівецька обласні ради заборонили на своїх теренах червоні прапори окупації і концтаборів. Якби так хоч на всій західній Україні! Україна не мовчить. Вона достигає, як яблука, до спілости. Тільки чомусь зрілість настає дуже повільно.

Антоніна Листопад,
лавреат премії ім. Василя Стуса,
Київ

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Не забули о. Сильвестра Лепкого

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 5 червня у церкві св. Трійці працівники музею Богдана Лепкого Світлана Даньків, Надія Дирда, Наталя Стрілець, музею сакрального мистецтва та історії церкви – Володимир Дем'янець, читці поезій Сестра Христина, вчителі Віталій Кулик і Леся Колодійчук, Оля Хрептак, Вікторія Полякова та жіночий вокальний ансамбль духовної пісні „Ґлорія" провели вшанування пам'яті о. Сильвестра Лепкого, відомого в другій половині XIX ст. автора віршів, оповідань, статтей з літературознавства, філософії, соціології, економіки, аґрономії.

Він підписувався у часописах „Зоря", „Основа", „Літературно-науковий вісник", „Діло", „Буковина" псевдами Марко Мурава, Борис Борислав, Борис Лепкий, Василишин.

Ансамбль „Ґлорія" (художній керівник Євгенія Біркова) виконав співи „Аве Марія" та інші твори Йогана Баха і Джулію Качіні.

Ансамбль духовної пісні „Ґлорія" Бережанської церкви св. Трійці. Фото: Наталія Стрілець

С. Лепкий був просвітителем, знав 10 мов, складав поетично-мелодійні воскресні пісні і вирощував у шкілках тисячі саджанців, засновував читальні „Просвіти" і спортивні товариства „Січ", виховав в національному дусі власних дітей, серед яких – відомий письменник Богдан, педагог Микола, січовий стрілець Левко Лепкий.

Зболене життєвими обставинами серце о. С. Лепкого зупинилося на 56-му році життя. Було це на Жуківському приходстві, після 12 літ його душпастирської посвяти.

5 червня 1901 року глухо вдарив дзвін старої церковці і озвався болем в серцях сільської громади. Не стало духовного провідника, осиротіло замовкла і його скрипка.

Заскочений несподіваною втратою, Б. Лепкий писав:

Щойно нині пізнав я ті болі
Вірла-духа, замкненого в кліті,
Що до сонця зривався, до волі,
А до смерті мав
самотній сидіти.
Щойно нині пізнав,
батьку рідний,
Як великий ти був.

Б. Лепкий тут же видав дві збірки своїх творів – „Горить" і „Книжка горя", а громада в пам'ять про свого просвітителя замовила народному різьбяреві з Лапшина Василеві Бідулі надгробний пам'ятник.

о. Сильвестр Лепкий. Фото з фондів Музею книги в Бережанах

Ціле століття та ще 10 років майнули крилом часу над його могилою, а вона все так же промениться до люду світлом того дивного вогню, яким паленіли за життя його очі:

В тих очах
вогонь дивний палиться –
Жар великого духа пожежі…

Надія Волинець,
Заслужений працівник
культури України

UKRAINIAN SELFRELIANCE NEW ENGLAND FEDERAL CREDIT UNION
Самопоміч

Якщо Ви недавно приїхали до Америки, не маєте достатнього досвіду у банківських справах, потребуєте почати кредитну історію,
не хвилюйтеся – у Вас є куди звернутися!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ" НЮ-ІНҐЛАНД

запрошує до членства.
Ми віддано служимо українській громаді від 1959 року:

Виплачуємо добрі відсотки на звичайні ощадностеві конта та „Money market".
Надаємо позички та „VISA" кредитові картки на вигідних умовах.
Надаємо „ATM" картки для зручності користування чековим контом.
Утримуємо пенсійні конта „IRA" на високих відсотках.
Видаємо різного роду сертифікати з високими ратами.
Висилаємо гроші в Україну та інші країни.
Надаємо безкоштовне життєве забезпечення до 2,000 дол.
Надаємо нотаріяльні послуги.

Чекаємо на Вас у головному офісі за адресою:
21 SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109
(860)296-4714 • (800)405-4714 • FAX (860) 296-3499
та у філіях:
103 NORTH ELM STREET, WESTFIELD, MA 01085
(413) 568-4948 • FAX (413) 568-4747
270 BROAD STREET • NEW BRITAIN, CT 06053
(860) 801-6095 • FAX (860) 801-6120
Уважні, досвідчені працівники

Soyuzivka for all seasons
To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Союзівка календар подій 2011р.

„Fourth of July weekend" забави.

3 – 8 липня – Другий „Табір Пташат".

3 – 16 липня – Танцювальний табір.

8 липня – Повідомлення буде.

15 – 17 липня Фестиваль української культури.

17 – 22 липня – Перший табір спадщини.

17 – 23 липня – „Discovery Camp".

22 – 24 липня – Вікенд адоптованих дітей.

23 липня, 9:30 веч. – Забава, грає оркестра "Луна".

24 – 29 липня – Другий табір спадщини.

24 – 30 липня – Перший спортовий табір.

24 липня – 6 серпня – Перший танцювальний табір.

30 липня, 9:30 веч – Забава.

31 липня – 6 серпня – Другий спортовий табір.

6 серпня, год. 3 по пол. – Виступ учнів танцювального табору.

9:30 веч. – Забава, грає оркестра „На здоров'я".

7 – 20 серпня – Другий танцювальний табір.

13 серпня, 9:30 веч. – Вибір „Міс Союзівки". Забава, грає оркестра „Світанок".

20 серпня, 3 по пол. – Виступ учнів танцювального табору.

9:30 веч. – Забава, грає оркестра „Фата Морґана".

ІСТОРІЯ СВІДЧИТЬ

Жорстока статистика сталінських таборів смерти

Полковник медичної служби Росії Борис Нахапетов оприлюднив понад 120 наукових праць, зокрема 13 монографій з проблем неврології і суміжних з нею дисциплін. Але видана у 2009 році в Москві його російськомовна книжка „Нариси історії санітарної служби ҐУЛАҐу" – про інше. У ній вперше на підставі досі таємних документів НКВД автор розповів про вплив умов таборового життя на здоров'я і смертність в'язнів.

Історія появи цієї праці складна. Коли Б. Нахапетов у 1984 році вийшов у відставку, то почав досліджувати історію санітарної служби сталінських таборів. Йому дозволили ознайомитися з документами двох таємних фондів. Але досить швидко дослідження цієї теми влада визнала „недоцільним". Рукопис було знищено.

Проте у наш час публікація правди про сталінські репресії стала можливою. Дружина автора випадково виявила серед старих паперів, якими вона розпалювала піч у заміській хаті, виписки Б. Нахапетова з архівних документів про табори. У висліді йому вдалося відновити монографію.

Передовсім, якою була структура каральної системи? Вона охоплювала в'язниці (слідчі, загального і суворого режимів, особливого призначення), психов'язниці, виправно-трудові табори (далекі і ближні, дитячі, жіночі, з правом і без права листування), спеціяльні табори для перевірки тих, хто був у полоні або на окупованій території, табори для полонених та інтернованих, особливі табори для вкрай небезпечних державних злочинців, колонії (виховно-трудові, дитячі, ремісничі, сільськогосподарські і фабричні), спеціяльні поселення в Сибіру, на Далекому Сході і Крайній Півночі, заслання – переважно в Сибіру, Казахстані, Республіці Комі, на Далекому Сході.

До системи входили Головні управління таборів гірничо-металюрґійної промисловости, залізничного будівництва, промислового будівництва, шляхового будівництва, адміністративних засланців, виправно-трудових колоній, а також управління таборів лісової промисловости, трудових поселень.

Автор пише, що статистика СРСР не дозволяє визначити кількість в'язнів, але колишній в'язень Антон Антонов-Овсієнко полічив за звітами Управління загального забезпечення ґулаґу, що в таборах загалом побувало 16 млн. в'язнів. У 1953 році в СРСР було 1.8 млн. дорослих спецпоселенців і 65.3 тис. засланців.

У таборах в'язні перебували в жахливих побутових умовах – бараки були вкрай перевантажені, майже не опалювалися, постелі не було, одягу і взуття в'язням не видавали. Харчовий раціон видавався лише за умови виконання непосильних для виснажених людей денних завдань. У 1942 році була затверджена середня норма харчування, за якої на одного в'язня виділялося на день в грамах: хліба – 600, борошна – 10, крупів – 80, м'яса – 20, риби – 60, жирів – 13, цукру – 10, картоплі – 400, солі – 10. На практиці це продовольство доставлялося з великими перебоями, значною мірою розкрадалося. Моя мама вперше отримала цукор на шостий рік 10-річного ув'язнення в Сибіру.

Голод, виснаження важкою працею, незадовільні санітарні умови призводили до масових захворювань і високої смертности. За 1933 рік в таборах помер кожний шостий в'язень, у 1941-1945 роках у таборах помер кожен п'ятий в'язень. При цьому влада періодично вдавалася до фізичного знищення значної кількости в'язнів. 30 липня 1937 року народний комісар внутрішніх справ СРСР Микола Єжов підписав наказ про розстріл у таборах 10 тис. в'язнів, за яким до квітня 1938 року було страчено 30,187 осіб. Історик Рой Медведев стверджує, що лише у таборах Колими було розстріляно 40 тис. в'язнів.

При відступі Червоної армії в 1941 році з 27 таборів і 210 колоній вивели в тил лише 325 тис. з 750 тис. в'язнів.

Серед хвороб найбільше смертей викликали тиф, туберкульоза (у 1942 році 5.5 відс. померлих вбила бацила Коха), пелаґра (її називали „хворобою відчаю"). Великого поширення набув сифіліс, на який хворіли переважно гомосексуальні кримінальники.

Страшні умови життя призводили до численних самогубств і самоушкоджень. В'язні вводили під шкіру гас, відрубували пальці, вдавалися до самовиснаження, опіків, ковтали мило, цвяхи, інструменти, термометри. В'язнів вбивали конвоїри „при спробі втечі" і кримінальники з метою помсти чи грабунку.

Хворих в'язнів не дозволяли визнати непридатними до праці, за такі свідчення лікарів карали. Інвалідам призначалося на день 400 грамів хліба – норма повільного вмирання. В циркулярі Верховного суду СРСР нагадувалося, що лікарі в таборах повинні керуватися не засадами гуманности, а діючими наказами, пам'ятаючи, що „звільнення від праці є правом і функцією суду". При цьому тривалість робочого дня виснажливої, каторжної праці становила 11-12 годин, а подекуди ще більше. Дні відпочинку дозволялися лише при крайній негоді.

Б. Нахапетов виявив, що у 1947-1953 роках в таборах перебувало 6,700-6,800 вагітних жінок, а в дитячих будинках при таборах – від 14.6 тис. в 1947 році до 35.5 тис. дітей в 1953 році. На кожну тисячу дітей помирали до 1 року життя 409 в 1947 році і 46 – в 1953 році.

Медичну допомогу в'язням надавали лікарі з числа в'язнів і вільні. Серед ув'язнених лікарів було багато відомих в медичному світі професіоналів, але на медичні посади (особливо „лікпомів" – лікарських помічників) потрапляли здебільшого випадкові люди. У 1947 році було ув'язнено 7,035 лікарів, з яких за фахом працювали 5,794 особи, частково, по кілька годин, використовували 459 медиків, на каторжних роботах перебували 803 ув'язнених медики. Значна частина лікарів намагалася попри протидію режиму рятувати в'язнів.

Автор цитує книгу Ен Епелбаум „Павутина Великого терору", зокрема про лікаря Хуліяна Фустера, який після повстання 1954 року в'язнів в Кенґірі, де загинули 37 і були поранені 115 в'язнів, 13 годин безперервно оперував потерпілих.

Книга-дослідження Б. Нахапетова повинна стати документальним свідченням на суді над комуністичним режимом, який обов'язково відбудеться.

Левко Хмельковський

Плекаймо...

(Закінчення зі стор. 22)

організації молоді, зокрема Пласт, рік у рік напередодні Свят-Вечора запалювали свічі о 1-ій год. дня, коли в Україні сходила перша зірка, у пам'ять символічної злуки українців у цілому світі. Інші сумівські і пластові осередки, а також церковні парафії, обходили спільно „голодну кутю", тобто другий Свят-Вечір з його чарівними традиціями.

У діяспорі національне і релігійне виховання повинно починатися в родині, в цій першій школі, а рідна спільнота, церква, українські школи та молодіжні організації повинні бути допоміжними чинниками, які у відповідний спосіб закріплюють це виховання і доповнюють його.

В одному виховному довіднику сказано таке: „Першою школою кожної дитини є її дім, її родина, і зокрема мама, як перший учитель. Виховання, яке дитина прийняла від батьків своїм серцем, залишається з нею до кінця життя, бо ранні впливи, як правило, залишаються у дітей найстійкішими з усіх вражень. Коли захитані фундаменти української родини, – тоді ця родина перестає бути першою школою для молодого покоління, де плекається рідна мова і незлічимі наші традиції".

Тож не будьмо байдужими, плекаймо наші святкові традиції у родинах, щоб наше молоде покоління, приглядаючись до них і переживаючи їх, могло сказати словами Івана Франка: „На дні моїх споминів і досі горить той маленький, але міцний вогонь... Це вогонь кузні мого батька, який я взяв дитиною у свою душу на далеку мандрівку життя".

ДЕНТИСТ
д-р МАРКО ЛУЦЬКИЙ
Приймає за домовленням
30E. 40th St. #706
New York, NY 10016
(212) 697-8178

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES
1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717
PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA
МОРЕМ – мінімум 10 фунтів
ЛІТАКОМ – 2-3 тижні мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ – Пересилка і доставка
ЕЛЕКТРОНІКА – 220 V
15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує аґентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

Інтенсивні Курси Англійської Мови
Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльности
Spanish-American Institute
служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.
215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922
Info@sai2000.org • www.sai2000.org
SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub
This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

Богдан Пастух – співець Лемківщини

На музичному конкурсі-фестивалі „Пісні незабутнього краю" у місті Городку я почула читання творів поета Богдана Пастуха і познайомилася з ним особисто. Він не тільки творить ліричну поезію сучасною літературною мовою, але також і лемківським діялектом.

Б. Пастух народився в селі Сокільники Львівської области 14 серпня 1962 року в родині примусово депортованих людей з Лемківщини. Вищу освіту здобув в Одесі, а потім у Львові став маґістром в ділянці державного управління.

У своїй поезії він роздумує над значенням приязні, любови, кохання та мети життя, захоплюється красою природи, висловлює пошану до віри та молитви.

У збірнику поезії „Там, де небо відкрите" автор звертається молитвами до Ісуса Христа та Матері Божої. Поезії ілюструвала мисткиня Марта Кулинич-Новицька, яка одягла зображення Ісуса Христа та Матері Божої у народні костюми Лемківщини, Бойківщини, Гуцульщини та Київщини.

Першу збірку поезій „Душі моєї сподівання" автор видав у 1998 році, а відтак були збірки „Я так спішу жити", „Покараний любов'ю" та інші. Автор писав у вірші „Любив, надіявся і мріяв":

І вірив, вірив я в людину,
Що поруч править, творить
і працює,
На цьому світі стільки зла....
І кожен з нас вже став
Йому ріднею.
А серце б'ється.... Я живу!
В спасінні Божому надію маю!
Візьму зерна добра і посаджу!
Колись воно зросте.
Я цього так жадаю.

Про себе автор написав, що в нього в душі живе все лемківське, бо виріс, слухаючи материнську бесіду. На нього мала великий вплив також його бабуня Параскевія Моряк, яка зберегла лемківський діялект і передавала своєму внукові. У старшому віці він написав: „Не знав я і те, що лемківська мова така живуча та миротворча, бо і донині вона біжить із моєї пам'яті струмками, тому стараюся ушляхетнювати, збагачувати, плекати і шанувати мій лемківський діялект".

Б. Пастух брав участь у „Лемківській ватрі" у Ждині, Польща. Також відвідав рідну землю бабуні та дідуся, які були депортовані з села Гирова. На Лемківщині він написав (деякі слова я пояснила в дужках):

По Лемківщині зелені ліси ходят,
Живі душі лемків по тих горах
водят,
Они ня на ватрі
дощем покропили,
До рідной Гирови
на ніч провадили,
В рідним селі бабця з дідом
ня встрічали,
Лем за них тоти гори
ня обцілювали.
Спровадили мене кус (щоби)
побити в школі,
Бо неє юж їх хижи
на зарослим полі,
А земля мі мовила:
„Хиба ми ся не знаме ?
Хиба вперше з тобов
ми ся спотикаме?
І стало, что си зе мнов
таке діяти,
Что на каждим кроці
став я горювати.
Вклонився церковці,
оновленій Богом,
Отдався молитві
під её порогом,
Поклав шитки (всі) жалі
під церковні дзвони,
Нех дух лемківський
ту боронят они.
А лагідні гори
в очі мі зазирали,
Бо они сердечні
за ними плакали,
Плакали, что дідове поле
било не оране,
Зерно пшениці на нім не сіяне.
Не цукрені сизи (сльози)
по потічку ся котили,
Де моєй няньовой ноженьки ходили.
Цілую тя водичко
і земелько рідна,
Без вас душа лемка живе,
але бідна!

Богдан Пастух

Велике враження на мене справив вірш автора, який він виголосив при зустрічі з студентами з Білостоку, Польща:

Лемківщино!
Я не віддам тебе нікому,
Хіба що ранку молодому,
Ділить тебе ні з ким не стану,
Весну мою – таку жадану.
Зберу в долоні роси чисті,
І ними ляжу у намисті,
На твої груди,
торкатимусь тіла,
Так, щоби душа твоя хотіла,
Душі моєї спів почути,
Долоні полум'я роздути,
І поспішати кожну мить,
Зігріти серце, що не спить.
Лемківщино !
Я не віддам тебе нікому,
Хіба що Господу святому,
Що дарував тебе мені
У грішнім тілі і вині.

Слухаючи народну музику і вірші, присвячені батьківським землям, моя душа обливалася жалем за Холмщиною, Підляшшям, Надсянням та Лемківщиною. Тому творчість поета, великого патріота Б. Пастуха така потрібна, щоб виховувати нові покоління на розумінні того, що наші землі, незаконно забрані, мають повернутися до Української держави.

Любов Василів-Базюк

Знамените явище...

(Закінчення зі стор. 18)

ні сприйняв Краснобрідські опусти не лише як „ярмарки на дівчат", але і як свято народних ремесел і промислів.

Кожній з девятьох фолкльорних груп він приділив у скансені конкретну хату, на подвір'ї якої вони презентували типові промисли своїх сіл: ткацтво й вишивання, виробництво мітел та плетення кошиків, біління полотна, сукання мотузів, „баницьку офіру" (закінчення шахтарського сезону), обжинки.

Одну з дівчат „продали" навіть посадникові Свидника Янові Голоднякові, який сприйняв задум виконавців і за наречену (танцюристку колективу „Маковиця") заплатив банківською платіжною карткою.

Вечірня програма розпочалася концертом дитячих колективів „Дітям належить світ" на сцені амфітеатру заповненої майже повністю (понад 4,000 глядачів). Відкрили її місцева „Маковичанка" та пряшівський „Шаришанчик".

Третя вечірня програма „Спільна радість" належала фолкльорним колективам дорослих: танцювальній групі Кошицької консерваторії, пряшівському „Карпатянину-сеньйорові", свидницькій „Маковиці" й гіральтівському „Топлянові". Кожен представив глядачам найкраще зі свого репертуару.

Нічна суботня програма „Зачаровані піснею" належала двом професіональним музичним колективам. Скрипкова музична капела Андрія Кандрача виступила з чудовими народними мелодіями у бездоганному виконанні. Гостями капелі були найпопулярніші співачки Пряшівщини – Моніка Кандрачова, Ганка Порачова та Марка Мачошкова. До їх пісень приєдналася співом вся багатотисячна публіка.

19 червня в усіх трьох свидницьких церквах і костелі відбувалися урочисті Служби Божі, а в амфітеатрі – концерт духовної пісні, в якому виступили три церковні хори з Свидника (греко-католицький, православний й римсько-католицький) та православний хор з Орябини.

Обідню перерву збагатила гуцульська духова оркестра з Рахова Закарпатської области, яка дала концерт прямо на головній вулиці.

В заключному ґала-концерті виступили чотири закордонні і шість місцевих колективів. Найбільше оплесків здобули Зразковий дитячий ансамбль танцю „Сонечко" з Тернополя, „Іршавська родина" з Закарпаття, львівська „Ватра".

Урочистість заключної програми підкреслила особиста участь у ній міністра культури Словацької республіки Даніела Крайцера та вітальний лист учасникам Президента України Віктора Януковича, що його зачитала Генеральний консул України в Пряшеві Ольга Бенч.

На свято прибули делеґації Закарпаття, Польщі, Сербії, Румунії, зокрема член президії Світової федерації українських лемківських об'єднань Лідія Плахтій, голова Всеукраїнського товариства „Лемківщина" Олександер Венгринович, голова Об'єднання лемків Польщі Степан Гладик.

З фестивалем було пов'язано кілька супровідних акцій: виступ Закарпатського обласного театру ляльок „Бавка", бесіда з письменниками Ужгорода Галиною Малільо і Оленою Кухарською та Люблінa в Польщі Збігнєвом Фронцеком, Войтехом Песткою, Івоною Василевською, виставки книжок, фотографій Івана Чижмаря, малювання на асфальті, курс народного танцю, молодіжні дискотеки тощо.

57-ме Свято культури русинів-українців Словаччини у Свиднику довело, що українська культура в Словаччині не пропала – наперекір не дуже сприятливим умовам.

Микола Мушинка

КІУС CIUS

Програма дослідження Східної України ім. Ковальських

- Підготовка молодих спеціялістів
- Підтримка музеїв
- Археологічні розкопки
- Видання журналу *Схід-Захід*

Сприяйте відродженню українських студій у Східній Україні

Canadian Institute of Ukrainian Studies, 430 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton, AB T6G 2H8 Canada
E-mail: cius@ualberta.ca; www.cius.ca
Tel: 780.492.2972 Fax: 780.492.4967

Історичний архів „Свободи"на веб-сторінці www.svoboda-news.com

СПОРТ

Календар спортових змагань УСЦАК

• Ігри чемпіонату копаного м'яча Делеґатури Української спортової централі Америки і Канади-Схід, відбудуться в суботу, 23 липня, на футбольних площах „Тризубівки" в Горшамі, Пенсильванія. В іграх візьмуть участь українські дружини східніх штатів США, які є повноправними членами ланки копаного м'яча УСЦАК.

• Змагання з тенісу на першість УСЦАК-Схід відбудуться на тенісових кортах Союзівки 2-3 липня. Провідник змагань – ланковий тенісу Юрій Савчак.

• Українські спортові ігри молоді відбудуться 4-5 серпня. Відкриття змагань – 4 серпня на спортових базах оселі Спілки Української Молоді в Еленвілі, Ню-Йорк, де відбудуться турніри копаного м'яча у двох вікових юнацьких групах, турнір відбиванки юначок і юнаків в кількох вікових групах, а також легкоатлетичні змагання. Наступного дня в басейні і на тенісових кортах Союзівки відбудуться плавацькі і тенісові змагання в різних юнацьких вікових групах. Іграми молоді завідує провід і ланкові УСЦАК.

• Турнір копаного м'яча української діяспори відбудеться 13-20 серпня в Торонто на стадіоні і футбольних площах Сентеніял-Парку в Етобіко. В турнірі візьмуть участь дві збірні УСЦАК з США, три збірні з Канади, збірні українського копаного м'яча з Австралії, Англії, Португалії (можливо, з Еспанії) і аматорська дружина з України. Протягом тижня цих ігор відбудуться розвагові програми, що їх підготує організаційний комітет.

Турнір відбудеться під патронатом Конґресу Українців Канади. Головний спонзор турніру – Українська Кредитова Спілка. Голова організаційного комітету – Ярко Батрух. Вже зарезервовані готелі для закордонних гостей і спортовців, автобуси для переїздів з готелів на змагання, готуються розвагові програми, зустрічі і бенкети, висвітлення змагань у засобах масової інформації.

Ініціяторами цих турнірів були українські активісти з Австралії, де відбулися перші турніри в Сиднеї – 2008 року і Аделаїді у 2009 році. В минулому році турнір відбувся у Англії, де збірна УСЦАК з Торонто здобула звання чемпіона. В усіх справах турніру можна звертатися телефонічно до провідних осіб: А. Батрух – (416) 577-8558, Володимир Арендач – (416) 807-0988.

• 26 серпня під час Українського тижня у Вайлвуд-Кресті, Ню-Джерзі, відбудеться перший чемпіонат УСЦАК з відбиванки на піску. В турнірі можуть брати участь представники спортових осередків, які є членами УСЦАК. Господар турніру – осередок „Лис Академія".

Омелян Твардовський

Це ми, плянето...

(Закінчення зі стор. 5)

ку академію (1576) та Києво-Могилянську академію (1632).

Наші символи – дерево калина і вишня, сонце і його образ – писанка, вишитий (закодований) одяг і полотно („рушник"), кольори – синій (вода, небо) і жовто-золотий (пшениця, сонце), герб – „Тризуб" .

Ми – православні (більшість), греко-католики і протестанти. Церковних приходів на території України більше, ніж у такій великій православній державі, як Російська Федерація. І це цілком закономірно, бо осердя Християнства у Східній Европі – це Київ, Київська Держава. Разом з тим, наші цінності – освіта, наука, стабільне майбутнє для дітей, економічне й духовне процвітання.

Ми по натурі дещо індивідуалісти (можна сказати, „демократи"), сподіваємося в основному на себе, а не на владу. Ми – романтики і прагматики в одній особі. Ми толерантні, приймаємо і любимо весь світ, але дуже хочемо, щоб це було взаємно. Завжди готові постояти за себе – про що говорять століття війн, в яких ми відстояли свою землю, віру, культуру.

Кого ми вважаємо видатними українцями? На телевізійному ток-шоу 2007-2008 роках жителі України назвали в числі перших 10: Великого Князя Київського Ярослава Мудрого, видатного лікаря і академіка Миколу Амосова, ідеолога українського національного руху Степана Бандеру, поета-кобзаря Тараса Шевченка, Гетьмана Богдана Хмельницького, творця найкращої футбольної команди України Валерія Лобановського, політика і борця за незалежність В'ячеслава Чорновола, філософа-гуманіста Григорія Сковороду, поетесу Лесю Українку, письменника і вченого Івана Франка. Як бачите – ми пам'ятаємо видатних політиків і керівників держави, поетів, лікарів, філософів...

А ще в цьому списку найбагатші люди Европи – Гетьман Іван Мазепа і князь Костянтин Острозький, історик Михайло Грушевський, боксери брати Клички, головний конструктор космічної техніки в СРСР Сергій Корольов, ректор Болонського університету в далекому XV ст. Юрій Дрогобич і космонавт Леонід Каденюк.

А ще – прекрасні, талановиті жінки-діячки – Княгиня Київська Ольга (X ст.), Королева Франції Анна Ярославна (1024-1075), дружина султана Сулеймана Пишного Анастасія Лісовська (Роксолана) (1506-1558), напівлеґендарна українська народна співачка і поетеса Маруся Чурай (1625-1653) і сучасні поетеси, письменниці – Ліна Костенко, Оксана Забужко.

Ось такі ми, українці, різні – вчені та письменники, політики і воїни, підприємці і спортсмени, лікарі й космонавти – але всі єдині в одному – у прагненні „зробити себе", у прагненні блага для дітей наших, для Вітчизни-України.

Ось така наша країна – Україна. Ось такий ми, плянето, народ – українці.

Понад 30,000 читачів щотижня дивляться на наші реклями!
РЕКЛЯМУЙТЕСЯ!

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

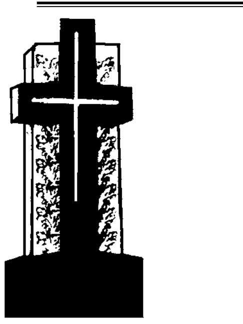
ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

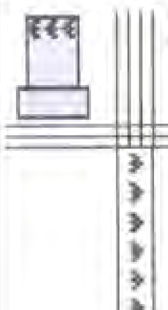
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn,Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

Д-р Леся Зборовська Голуб, лікар психолог
для дітей, молоді і дорослих
лікування страху, депресії, проблем спілкування і поведінки.
622-624 Valley Rd., Suite 6A
Upper Montclair, NJ 07043 Tel.: (973) 655-9472
Н. Дж. ліцензія SIOO3562

На продаж
Кондомініюм (55+) з бальконом в українському селі у Somerset,. На другому поверсі. Ціна $38,000.
Тел.: (215) 679-9749

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209
СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net
ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Управа 7-го Відділу
Організації Оборони Чотирьох Свобод України у Пасейку, Н. Дж.

ділиться сумною вісткою з членством і друзями, що 27 квітня 2011 року на 87 році трудолюбивого життя відійшов у вічність довголітній активний член

СВ. П.

ВАСИЛЬ ВІНТОНІВ

Горем опечаленій дружині Марії, доні Лесі з мужем Данилом, внукам та всій родині висловлюємо наші глибокі співчуття.

Пам'яті Анни-Галі Горбач (1924-2011)

17 червня ми відпровадили на вічний спочинок людину великого серця і високого інтелекту. Анна-Галя Луцяк, уродженка зеленої Буковини, вже в 1939 році переїхала з батьками до Німеччини. Після війни студіювала в Ґетинґені, а завершила студії в Мюнхені.

Одружилась з славістом Олексою Горбачем. Молоде подружжя виховало троє дітей – Катерину, Марка і Марину. Оселилися в околиці Франкфурту-над-Майном, де О. Горбач працював при катедрі славістики.

З А.-Г. Горбач мене єднало довголітнє знайомство. Ми обидві працювали над літературними перекладами, намагаючись поширити знання про нашу літературу серед німецькомовного світу. Ця нива не була родюча. Ще донедавна треба було переконувати світ, що ми, як нація, існуємо, що маємо власну культуру, що маємо нашою мовою створену нашу літературу. Часто пропоновані переклади видавництва відкидали.

Легко було зневіритися і перестати працювати. Але А.-Г. Горбач не належала до людей, які швидко складали зброю. Вона наполегливо працювала далі. З-під її пера вийшли друком німецькою мовою „Тіні забутих предків" і „Фата морґана" Михайла Коцюбинського, багато книжок для молоді. Як літературознавець, вона читала лекції з української літератури в Українському Вільному Університеті та здійснила переклад книги Михайла Возняка „Історія української літератури XVII-XVIII ст." (2001).

А.-Г. Горбач зосереджувала свою увагу на сучасній літературі в Україні, вишукуючи письменників, яких в СРСР не лише не визнавали, але й переслідували. Для них А.-Г. Горбач торувала стежку в широкий вільний світ, вона була їхнім голосом, їхнім сумлінням. „Самвидав" був для неї джерелом такої літератури.

Дописами і рефератами вона привертала увагу до поетичного доробку і особистої долі переслідуваних літераторів. Для полегшення праці, А.-Г. Горбач створила своє власне видавництво „Бродина" (назва місцевости на Буковині, звідки вона походила), у якому вийшла низка книжок української сучасної літератури у німецькому перекладі, частинно як двомовні видання.

Після проголошення незалежности України контакти з Батьківщиною поглибилися. У видавництві „Бродина" побачили світ твори поетів з України Юрія Андруховича, Ігоря Римарука, Ліни Костенко, а у збірнику „Україна в дзеркалі своєї літератури" були вміщені довідки про низку поетів і письменників з вибраними їх творами.

Незабутнім залишився в моїй пам'яті наш спільний виступ в Берліні, організований Посольством України (тоді радником з питань культури була Лариса Хоролець), де ми обидві читали наші німецькі переклади з української літератури. А.-Г. Горбач цікавилася моєю працею, раділа появою кожного нового перекладу, а про опубліковані драми Лесі Українки „Касандра" і „Лісова Пісня" написала дуже прихильну статтю до преси. Якраз ці спільні завдання нас зблизили і стали базою для щирої дружби. Були пляни спільної праці, та до цього, на жаль, вже не дійшло. Невблаганна хвороба відібрала усі її сили.

Не можна оминути допомогових акцій А.-Г. Горбач. Вона не жаліла власних сил і грошей, писала листи, висилала пакунки, щоб полегшити людям умови життя.

За свою працю і відданість А.-Г. Горбач одержала від Президента Німеччини „Хрест заслуги на стяжці" (2006), від Президента України – орден св. Ольги (2006), від ректора УВУ – медалю „Pro Universitate Libera Ucrainensis" (2007).

Чимало українських і німецьких друзів родини Горбачів приїхали 17 червня до маленького села Берфурт в Оденвальді, щоб віддати останнє прощання А.-Г. Горбач. Велика кількість квітів свідчила про те, якою пошаною вона втішалася серед свого довкілля.

Похоронні відправи звершили о. Ігор Сапун з Гайдельберґу і о. Роман Лірка з Франкфурту. Листи-співчуття надійшли від Апостольської екзархії в Мюнхені, від Генеральних консульств України у Франкфурті та Мюнхені, від УВУ, Німецько-українського товариства „Раїн-Некар" та інших.

А.-Г. Горбач відійшла від нас, але пам'ять про неї не згасне серед тих, хто бачив її щиру усмішку, хто чув її привітні слова. Вона залишила по собі тривалий пам'ятник, якого ніхто не може зруйнувати – це праця її рук, це твори її духу.

Ірина Качанюк-Спєх,
Мюнхен

З глибоким жалем повідомляю українську громаду,що 4 червня 2011 р. у Філядельфії відійшла у вічність моя МАТИ

СВ. П.

ОЛЬГА САС з роду ГІРКОВА

нар. 19 жовтня 1922 р. у Львові.

Покійна була діяльною громадянкою, членкою Української бібліотеки при УОК Центрі у Філядельфії та членкою Товариства Українських Сеньйорів. Св. п. Ольга Сас була добродійною людиною й українською патріоткою.

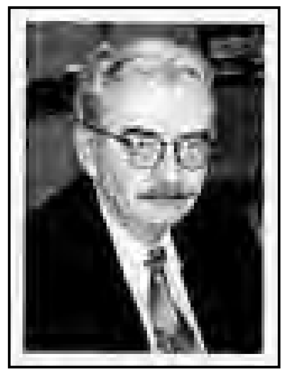
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 9 червня 2011 р. Після заупокійної Служби Божої в церкві Благовіщення похоронено Покійну на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па. поруч з її мужем св. п. Богданом Сасом.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку і молитві - син Юрій Сас.

Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу, працівники Головної канцелярії, Адміністрації, редакцій тижневиків „Свобода" і The Ukrainian Weekly та Управа і працівники Союзівки

з глибоким сумом повідомляють, що 23 червня 2011 р., після тяжкої хвороби відійшов у Божу вічність колишній працівник Фінансового відділу Українського Народного Союзу

СВ.П.

ОРЕСТ ПОКЛАДОК

народжений 30 березня 1939 р. в Україні.

У дуже ранньому віці війна забрала його батька, ростила і виховувала його лише мама, для якої це було основою її життя. Після німецьких таборів для біженців мама з сином переїхали до Ню-Йорку, де Орест виростав і здобував освіту. Навчався в школі св. Юра, був пластуном і членом українського спортивного клюбу. У 1962 р. здобув ступінь бакалавра по спеціяльности економіка і фінанси у City College of New York, а у 1964 р. отримав університетський диплом маґістра (MBA, economics and finance program, City University of New York).

Починаючи з 1965 р. працював у різних фінансових установах Ню-Йорку, де займав відповідальні посади. Займався міжнародним маркетинґом в галузі фінансування і інвестицій, надавав консультації міжнародним компаніям, у зв'язку з цим багато подорожував Европою і Латинською Америкою. Від 1994 р. до виходу на пенсію у 2005 р. працював в УНСоюзі. Він радо ділився своїм професійним досвідом. Колеґи ще й донині згадують його як дуже порядну і добру людину.

Після виходу на пенсію переїхав на постійне місце проживання у Windham, NY, поблизу Гантеру, де займався своїм улюбленим видом мистецтва – різьбою по дереву.

ПАНАХИДА була відправлена в понеділок, 27 червня 2011 р. о год. 7 веч. у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 28 червня 2011 р. о год. 9:30 ранку в Українській католицькій церкві св. Юра у Ню-Йорку. Тіло Покійного поховане на українському цвинтарі у S. Bound Brook, NJ.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного можна складати пожертви на Українську Народну Фундацію при Українському Народному Союзі.

Ukrainian National Foundation
2200 Route 10, P.O. Box 280,
Parsippany, NJ 07054

Організатор –
Українська Народна Фундація
Фестиваль Української Культури
5-ий
15-17 липня 2011
Special Sponsor
SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
Народна артистка України
Kerhonkson, New York
Марія Бурмака
Хор "Думка", Ню Йорк
"Гармонія", Пітсбурґ
Стефанія Довгань
Спеціяльні гості
Василь Попадюк
"Дзвін", Філядельфія
музика * танці * спів * смачні традиційні страви * ярмарок і багато більше...
Забави – в п`ятницю і в суботу
"Село", Канада
Оркестри – "Клопіт"! "Світанок"!
зголошення до ярмарку- 203-274-5579
heritageuki@optonline.net
Школа танцю ім. Роми Прийми Богачевської
Soyuzivka for all seasons
www.SOYUZIVKA.com
216 Foordmore Rd.
Kerhonkson, NY
(845) 626-5641
За додатковам и кімнатами- 1-8888-9HUDSON
HUDSON VALLEY